

НАША ДОРОГА NASHA DOROHA

осінь/fall 3(18)/2005

Як було на
КОНГРЕСІ

New directions for our Church

The Encounter

Хто правив панахиду
в забороненій українській мові
за Шевченка?

Do not forget
who you are—
A Life's Lesson

*Морти
на Різдво*

Наша Дорога

XXXV – 3(18)/2005

Nasha Doroha

Квартальний журнал Ліги Українських
Католицьких Жінок Канади

Quarterly publication of the Ukrainian Catholic
Women's League of Canada

La Journal de la Ligue des Femmes
Catholiques Ukrainiennes du Canada

National Executive mailing address:

Olena Gedz, President
10 Guildwood Pkwy, Ste 422, Scarborough, ON M1E 5B5
Phone/Fax: 416-265-8014
olenkag@rogers.com

We welcome letters and contributions. Вітаємо
співучасть. Просимо пересилати листи, листи
до редакції. Please send to:

РЕДАКТОР/EDITOR
ОКСАНА БАШУК ГЕПБУРН
OKSANA BASHUK HEPBURN

1360 Ch. D'Aylmer Rd, Gatineau, QC J9H 7L3
Phone: 819-771-0723 Fax: 819-775-9488
oksanabh@sympatico.ca

ТЕХНІЧНА ОБРОБКА/TECHNICAL PRODUCTION

Igor Kodak • Ihor Kodak
234 Cochon Crescent, Saskatoon, SK S7K 4T2
Phone: 306-934-7125 • ikodak@sasktel.net

**УКРАЇНОМОВНИЙ КОРЕКТОР/
UKRAINIAN LANGUAGE PROOFREADER**
Люба Андріїва • Luba Andriyiv

**МАРКЕТИНГ ТА АДМІНІСТРАЦІЯ/
MARKETING & ADMINISTRATION**

Irena Patten • Ірина Паттен
6 Brule Crescent, Toronto, ON M6S 4H9
Phone: 416-767-8134 Fax: 416-767-4276
irenapatten@hotmail.com

Patrice Detz • Петруся Дець
110 Toronto Street, Regina, SK S4R 1L7
Phone: 306-543-1740 Fax: 306-924-5961

Висловлені погляди не кінечно відповідають
Редакції. Матеріали не повертаються. Opinions of
authors are not necessarily those of the Editorial
Board. Material will not be returned.

People in photographs are identified left to right.

Copyright © UCWLC. All rights reserved.

**PUBLICATIONS MAIL
AGREEMENT NO. 40007760**
**RETURN UNDELIVERABLE CANADIAN
ADDRESSES TO NASHA DOROHA**
110 TORONTO ST REGINA SK S4R 1L7

ISBN 1-894022-75-0

PRINTWEST
Communications

Printed by PrintWest Communications
1150 8th Avenue, Regina, SK S4R 1C9
Phone: 306-525-2304 Fax: 306-757-2439

Верхня обкладинка / Front cover
The Ukrainian Beauty 2. Prayer.
Artist Ihor Polishchuk.

Задня обкладинка / Back cover
The Ukrainian Beauty. Gobelen.
Artist Ihor Polishchuk.

www.ucwlc.ca

Зміст ✧ Contents

4 Листи ✧ Letters

5 Briefly ✧ Коротко

Спеціальні статті ✧ Special Features

7 Наша духовність ✧ Our Spirituality

Організаційні справи ✧ Organizational Items

12 UCWLC 21st Congress ✧ 21-ий Конгрес ЛУКЖК

18 Слово голови ✧ President's Message

20 Top UCWLC Award ✧ Найвища нагорода ЛУКЖК

22 From sea to sea ✧ Від моря до моря

24 Вічна пам'ять ✧ Eternal Peace

25 Profiles ✧ Особистості

На кінець ✧ Closing Features

25 З України ✧ From Ukraine

27 Aid to Ukraine ✧ Допомога Україні

28 Голод 1932-33 ✧ Famine-Genocide in Ukraine

29 З нашої історії

30 Canada-Ukraine Parliamentary Program
✧ Канадсько-українська Парламентарна Програма

32 Культура і розвага ✧ Arts and Entertainment

36 Don't Forget Who You Are! ✧ Не забувайте хто ви є!
by Rosemarie Nahnybida

37 Печемо торти на солодке Різдво
✧ Get ready for a sweet Christmas

38 Last word ✧ Останнє слово

This letter is directed to the attention of the delegates who attended our recent National Congress in Winnipeg. They will easily recall the vitreous discussions that took place during the last session on Saturday. A delegate from the Eparchy of Toronto stated that I had created the position of Administrator to suit some personal need or goal that I had.

This quote is taken from the official minutes of the Transition meeting of the two National Executives that followed the Congress held in Regina 2001.

“Moved by Bertha Stoyko, seconded by Pauline Litynski: That Jayne Paluck and Patrice Detz serve as Co-Administrators of the Editorial Board with P. Detz processing the financial accounts for publishing the journal and the Reserve Fund. Carried.”

When the Chair of the Nominating Committee (Eparchy of Toronto) presented the proposed slate of officers for the new term, a new position, that of a Coordinator, had been added. To date the role of the administrators has been to work with the editor to ensure that the readers are well served. For that reason *NASHA DOROHA* has a separate budget; the editor works independently, but with the full consultation and co-operation of the editorial board (the two administrators plus the National President) and within policy guidelines.

Given that the general opinion is that *NASHA DOROHA* is now well received, this arrangement has merit. Creating the position of Coordinator is puzzling: is it for power and control? The *NASHA DOROHA* Policy Paper calls for an Administrator, with no mention of a Coordinator and until a formal change is made at a National Plenary, *NASHA DOROHA* should continue to function with two Administrators.

*Jayne Paluck, Administrator,
NASHA DOROHA 2001-2005*

Листи

... Letters

On behalf of the Blessed Virgin Mary Church delegates of Winnipeg to the 21st UCWLC Congress, I wish to express our thanks and gratitude to the committee who was involved in making this event a tremendous success. Their dedication and hard work in all areas was instrumental for the manner in which the entire Congress was conducted.

Sylvia Romanchuk, Winnipeg delegate to 21st UCWLC Congress

Дякую за НАША ДОРОГА число 2 (17). Прочитавши в ньому негативного листа п. Я. Шеремети (писаного в аrogантний спосіб), вирішила висловити свою думку. Журнал НАША ДОРОГА раніше мало хто брав, лежав у пачках, розбирали його парафіяни. Тепер, коли НД стала двомовною, імпозантно видана, з різноманітними короткими дописами (довгих дописів не люблять читати), то її беруть всі, це ознака, що цікавляться та читають. Пані Шеремети лист написаний з такою докірливістю, що аж ніяк не відзеркалює приклади принципів християнських ідеалів та дружньої любови, а з підозріннями дискримінації абсурдний. Ні разу не читала листів інших чотирьох Епархій писаних в тоні пані Я. Шеремети.

Моїм побажанням для членок відділів Торонтонської Епархії є звернути свої емоційні енергії на більш конструктивні цілі: як оживити відділи, збільшити членство (яких з кожним роком меншає) молодими жінками, які внесли б нові ідеї, не міряючи лінійкою емблем!

*Дарія Поронюк, колишня голова
ЛУКЖК, св. Димитрія Торонто*

We are writing to congratulate you on the fine journal. Yours is an enormous job—balancing the articles to include what is of interest to readers with different interests and language abilities. Thank you for being able to find that middle road. However, we have a complaint as well.

We have guidelines regarding length of articles, especially *Vichnaya Pamiat*. It seems that some Branches consistently break the 200-word limit at the expense of those who follow the guidelines. This should not be allowed. Of course, many of the deceased members have done a lot for the Organization, the Church, and our Ukrainian community, but we are of the opinion that their good works should have been highlighted in the “Profiles” section and not in a memorandum after they have passed away.

*Jean Morrow/Elizabeth Zahayko
NASHA DOROHA Representatives,
Eparchy of Saskatoon*

(Please note that Vichnaya Pamiat is a paid service and carries a word-related cost. Due to limited space ND accepts material up to 100 words.—Ed.)

У вашому кварталному НАША ДОРОГА літо 2(17) 2005 р. подано на ст. 10, що мама Папи Івана Павла II була Ева Качковська, українського роду.

В журналі *Світло* травень 2005 р., що видають О. Василяни з Торонта, на стор. 169 подано, що Кароль Войтила був поляком і одружився з Емілією Качоровською (ні Ева) (укр. роду).

У виданню життя Папи *Pope John Paul II*, що його видано у AMI Specials Inc., 1000 American Media Way, Boca Raton, FL 33464-1000 подано, що мати Папи Івана Павла II походила з “Lithuanian” роду і також ім’я Emilia Kachowska (page 7).

Котра правда?

*М. Петришин
Wunyard, SK*

Ось Вам відповідь. —Ред.

I have never found arguments of the Pope's Ukrainian ancestry to be credible or convincing. Most websites speak of his "Lithuanian Ancestry." See:

<http://www.lithuanianheritage.com/article.html>

http://genealogy.about.com/od/famous_family_trees/p/pope_jpii.htm

If the family tree information on this last site is accurate, the first names on his mother's side are hardly Ukrainian: Mother—Emilia KACZOROWSKI, born on 26 Mar 1884 in Kraków, Poland. She died in childbirth on 13 Apr 1929. Grandparents—Feliks KACZOROWSKI, born 26 June 1849 in Biala (now Bielsko), Poland and died in 1908. He was a pack-saddle maker and carriage refurbisher; Maria Anna SCHOLZ, born in 1853 and died in 1897.

But the Lithuanian claim is also in doubt. See:

<http://www.catholicherald.com/articles/00articles/goldmine.htm>

"Some things left Father Boniecki mystified. For example, everyone had written that the pope's mother was of Lithuanian descent, but he couldn't find any evidence of that. So he asked the pope, who said he had no idea where it came from.

I said, "Why don't you deny it then?" He said, "Why deny it? People like it." He didn't want to deny it because his heart really was with Lithuania,' Father Boniecki said."

So there you have it! In my view, any talk of the Pope's mother or grandmother being Ukrainian is myth or wishful thinking. He certainly had a long enough pontificate to confirm such a lineage, if it were true.

Rev. Andrew T. Onuferko, S.Th.D.
Acting Director, Metropolitan Andrey Sheptytsky Institute of Eastern Christian Studies, Ottawa

КОРОТКО ✧ BRIEFLY

- Президент Ющенко розпустив кабінет України на початку вересня. Починається виборча підготовка до виборів у Верховну Раду в березні.

- Viktor Yushchenko's presidential salary in June amounted to 23,567 hrv (\$4,660), which is 40 percent more than the prime minister's salary that same month, Interfax-Ukraine reported.

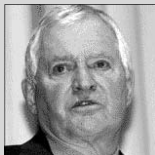
(RFE/RL Newslines)

- Legislators in Ukraine's Verkhovna Rada opened the session with a moment of silence in memory of the victims of Hurricane Katrina.
- "Росія не визнає кордону з Україною" — повідомив перший заступник міністра закордонних справ України Антон Бутейко за підсумками 20-го раунду переговорів у квітні державних делегацій України та Росії щодо розмежування Азовського і Чорного морів та Керченської протоки.

(Українська правда/УНІАН)

- На запит "Як часто бувають випадки хуліганства та грабунків в районі вашого будинку?": досить часто — 15%; не дуже часто або ніколи — 73%; не знаю — 12%.

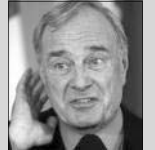
- John Turner, former PM who headed the 500-member Canadian Observation Mission that monitored the voting in Ukraine last December, presented

his final report to Prime Minister Paul Martin during the official opening of the Ukrainian Canadian Congress' new national office in Winnipeg. He described

the tent camp of hundreds of thousands of Yushchenko supporters that filled the streets as "the most impressive demonstration of democracy I've ever seen in my life. People of Ukraine deserve democracy, they worked for it and they showed their solidarity for it."

- Canada's Prime Minister announced that \$2.5 million will be provided by the government to help remember the internment of 5,000 Ukrainian Canadians during the First World War. The money will fund plaques, markers and education exhibits. Those who were interned lost their property and many were forced into hard labour, including helping to create Banff National Park. "As Canadians we (must) never allow that kind of thing to happen again," he said.

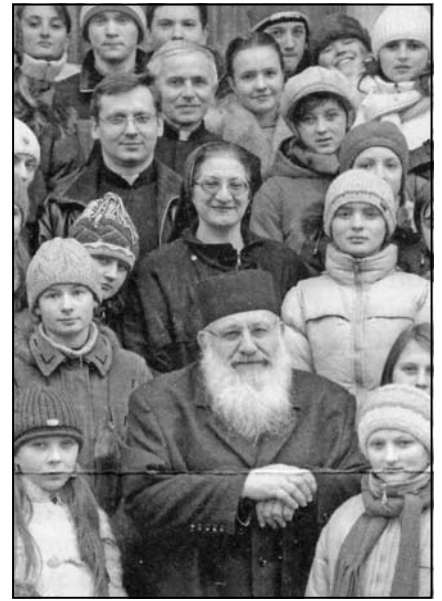

- УГКЦ є другою найбільшою в Канаді католицькою церквою після римо-католицької, але в засобах масової інформації нас долучають до римо-католиків: це неправильно.
- **Сестри беруть позицію в секюлярних справах.** Quebec nuns want Wal-Mart to abandon anti-union policies. Prompted by the actions of the nuns, the Canadian Conference of Catholic Bishops said it will examine Wal-Mart's anti-union policies and its corporate responsibility to communities.
- Pope John Paul II was adamant that women couldn't become priests. In 1994, he issued *Ordinatio Sacerdotalis*, which said the church had no authority to ordain women.

- “The more women participating equally in a project, the better the outcome,” concludes business professor Jennifer Berdahl, at Toronto’s Rotman School of Management. Her research found that, while all teams begin with one person taking control early, groups of men tend to follow the lead of that dominant person. Women tend to share leadership roles and become more egalitarian as the work continues.
- **Посилайте молодих до університету. The value of a degree: a million bucks**
The \$1-million advantage is probably conservative, because people without a degree are also more likely to be unemployed during parts of their working lives. The unemployment rates of Canadians with only high school education average 12 to 20 per cent higher than degree holders of the same age.
- Three oil executives living in Israel—Leonid Nevzlin, Mikhail Brudno and Vladimir Dubov—are wanted by Russia on fraud charges. The men, all of whom appeared on the *Forbes* list of the world’s billionaires in 2004, are

now directors of Group Menatep, a holding company that owns 60 per cent of what remains of Yukos Oil. All have taken up residence in Israel in recent years as Russia sought their arrests “They are Israel’s citizens and that’s it,” said a government spokesman.

- Ukrainian singer Ruslana, the winner of the 2004 Eurovision Song Contest, *Dyki Tantsi*, (ND fall 2004) agreed to support the campaign against human trafficking at a meeting in Kyiv with the OSCE Special Representative on Combating Trafficking in Human Beings. “I have been looking for opportunities to make use of my popularity for the benefit of the European community,” said Ruslana, who is already a UNICEF Goodwill Ambassador.

У соборі святого Юра переможців привітав Патріарх Любомир Гузар

Фінал Всеукраїнської олімпіади з основ християнської віри зібрав в Українському Католицькому Університеті переможців єпархіяльних змагань. Близько тисячі дітей із десяти областей України (восьми єпархій та двох екзархатів) взяли участь. Одна з цілей: заохотити дітей глибше пізнавати християнські правди віри та розширити знання про життя і діяльність Митрополита Андрея й Патріарха Йосифа. «Через цих дітей ми заходимо і до їхніх домівок. Адже разом з ними цілі родини глибше пізнають правди віри», — каже натхненниця олімпіади директор сестра Луїза Цюпа.

«Кожна людина повинна старатися побільшувати славу своєї батьківщини у світі», — сказала переможниця олімпіади у віковій категорії від 12 до 15 років львів’янка Людмила Лупій. Цей конкурс дав кожному з нас можливість заглибитися в ту науку Церкви, яка, по суті, й дає правильне розуміння того, в чому полягає слава і велич нашої Батьківщини і нас як її громадян».

Обіжник № 20. Львів

Embassy of Ukraine
in Canada

Ambassade d'Ukraine
au Canada

Посольство України в Канаді
310 Somerset Street West, Ottawa, Ontario, K2P 0J9
Tel. (613) 230-2420 Fax (613) 230-2400
www.ukremb.ca emb_ca@mfa.gov.ua

№

від 26 вересня 2005 р.

Дорогі читачі часопису „Наша дорога”,
Шановні друзі,

Щиро радий, що маю змогу на шпальтах часопису „Наша дорога” поділитися з Вами новиною, яка, сподіваюся, буде приємною для багатьох з Вас, особливо тих, хто з різних причин — чи то родинних — чи службових приїздить до України.

26 липня цього року Президент України В.Ющенко підписав Указ №1134/2005 „Про встановлення безвізового режиму для громадян Канади”.

Як впливає з Указу, безвізовий режим в’їзду в Україну та транзитного проїзду через територію України для громадян Канади встановлюється з 1 серпня цього року та поширюється на усіх громадян Канади, якщо термін їх перебування в Україні не перевищує 90 днів.

Переконаний, що таке рішення керівництва України, яке прийнято з метою розвитку та практичної реалізації принципів добросусідського партнерства між Україною та Канадою, сприятиме активізації двосторонніх контактів у всіх сферах взаємовідносин.

Посол України

М.Маймескул

Наша ДУХОВНІСТЬ

Синод 2005 *Вінніпер*

Української Греко-Католицької Церкви

Spirituality

Ukrainian Catholic Church of Canada

Encounter 2005 *Winnipeg*

“It is very important for us to realize that we are all children of the Ukrainian Catholic Church. The name of our church is the Ukrainian Catholic Church and the term ‘Ukrainian’ is meant as an opening not a closing statement. The name identifies the origins of our spiritual gifts. The spiritual gifts we carry into the world are those that we have received from Ukraine; however, this does mean that we are closed in on ourselves—we are ready to share them with others.” — Cardinal Lubomyr Husar

Last May, the leaders of the Ukrainian Catholic Church around the world met in Winnipeg. Organized by Metropolitan Michael and led by Patriarch Lubomyr Husar, bishops, clergy, nuns and laity met to consider our Church. To maximise effectiveness, they worked in 16 groups, the Encounter. Here are some key items from the discussions for your consideration.

The Current Situation

- Our churches draw a mere fraction of the 1.2 million Ukrainians in Canada (170,000 belong to the Ukrainian Catholic Church—*Ed.*)
- School/parish/family triad not nearly as strong as it was
- The country parishes are too small; people not affiliating themselves with our churches
- The reality of mixed marriages needs to be addressed
- Young people don't see themselves as part of the Church
- Our focus has not been evangelization
- Many of our churches are dysfunctional theologically, spiritually, liturgically, pastorally

Positive Programs

There are many positive programs like SERVE program, Welcome House (Redemptorist), Lay formation and Lay ministry programs (Sister Servants), Catechist training, Bible Study Groups, pyrohy suppers, paska bless-

Ukrainian Catholic Church Hierarchy at Winnipeg Synod

ings, coffee fellowship all serve to build community. More can be done.

- Introduce Kiss of Peace—it welcomes people, builds community
- Focus on hospitality; reach out by meeting children of seniors; prepare parents at same time as chil-

dren for Christening and Solemn Eucharist

- Learn from other denominations for example programs on the Rite of Christian Initiation of Adults (RCIA) and Children (RCIC); stewardship program; Orthodox

catechetical materials; study the way evangelical churches reach out to the community

- Minister to newcomers from Ukraine: encourage them to express themselves; give basic catechetical teaching; help them in work placement, financial assistance, etc.

Attitude

- Recognize the value of social contact with people
- The minds of religious leaders must be converted to allow for lay leadership
- Mission means growing out of our protective shell
- If we evangelize everything else will fall into place

Mission Statement

- To bring all to the Church, to evangelize all—current parishioners, the baptized who have been lost,

non-believers, non-Ukrainians

- To be holy people of God who welcome others to the Church by the love we have of God and the Church; to make of our Church a community others want to join

Advisories

- Evangelize because of the faith not to preserve a structure
- Evangelization now is clergy-centred; more participation of lay people is needed
- We must see beyond our parishes; parochialism is a negative force
- Respect time constraints and the expectations of people in this modern day

Implementation

- We need a statement from our Ukrainian Catholic Bishops of Canada, with His Beatitude's blessing, to begin an evangelization program

- Dialogue with laity. Get them more involved in decision making and policy making. *Women especially need to have more of a voice and most importantly need to feel like what they think matters. Involve youth!*
- Centralize parishes in the country and farms
- Implement team ministry. It is not "Father's" church. It is our Church.
- Find ways to involve girls in Liturgy
- Give grandparents materials for catechism:
  - *We are Children of Light*
  - *God With Us*—revised to Grade 5
  - *Guardian Angel Prayer Book*
  - *Divine Liturgy for Children*
  - *Lift Up Your Hands*
  - Adult video—*New Life in the Church*—Eparchy of Parma

From files, Office of the Metropolitan, Winnipeg

ONE CHURCH and two encounters in Winnipeg

Fr. Michael Kowalchuk

Two historic events in the life of the Ukrainian Catholic Church in Canada took place earlier this year in Winnipeg, the See of

the Ukrainian Catholic Metropolia. Encounter 2005, May 24 to 26 touched the life of the clergy of our five Eparchies. The other, was the XXI UCWLC Congress.

In the past, the Ukrainian community gatherings were better known for their length rather than substance. This time, the presentations were to the point and unusually sincere in looking to the future. Both events caught my attention for a particular reason. I realized that we are moving into a new interpretation and understanding of ourselves as a Church entity. I summarize my observations.

1. We are a Church of many generations in Canada. The picture of our future must show the society we live in that our religious tradition, our rite, our celebration of the Divine Liturgy, welcomes every person who wants to share with us the beauty of our ecclesiastical identity. Patriarch Lubomyr Cardinal Husar said that our identification of the Church around the world as the Ukrainian Catholic Church should not close us in, but it has to open us to the Mission of sharing our faith with others.

2. At the Encounter, the clergy indicated a desire to improve their knowledge about the ecclesiology; to meet regularly in the future; to share, to feel and to improve our common identity in Canada. The UCWLC of Canada for the last 60 years was a strong unifying force of our identity. It had a much better developed system of sharing and communicating than the clergy had at any time.

3. It was very interesting to observe that a well-edited NASHA DOROHA quarterly was the most powerful tool of sharing the local experiences and offering new directives for the future. NASHA DOROHA informs not only the UCWLC members. It reaches and embraces many other people.

In turn, the clergy should ask themselves how to share our information—new liturgical and canonical studies, new pastoral, ecumenical and technological approaches.

For more than 50 years of persecution in Ukraine, our Church in Canada served as a loud and strong witness. Today this Church must find ways to adapt to other realities as it and other Churches have done in the past.

4. The Winnipeg meeting of the Permanent Synod, comprising the Head and Father of our Church, the Patriarch, and four rotating bishops, usually from different continents is a sign of our maturity. We met outside Ukraine. We are united. Other Catholic and non-Catholic entities admire our Synod of Bishops for this.

For more than 50 years of persecution in Ukraine, our Church in Canada served as a loud and strong witness. Today this Church must find ways to adapt to other realities as it and other Churches have done in the past. We must find ways and means to pursue the calling given us by the Lord to

I realized that we are moving into a new interpretation and understanding of ourselves as a Church entity.

ensure our Mission continues for centuries to come. *Our moral duty and our sense of existence welcome others: we exclude no one.* We must not close our doors; we must not be afraid.

Our women, at their Congress, stated

loudly and clearly that they would like to see their daughters and daughters-in-law follow them in love and dedication to their Mother Church, as they followed their mothers in the past. We must not ignore this sincere outcry of hard working and dedicated members.

During the Divine service, we open the doors of the Iconostasis so the faithful could get closer to the gates of the eternity. May we be able through the intercession of our Heavenly Mother, the Theotokos [Birth-giver of God], to open our rich but hidden treasure to the new generation of our faithful.

Fr. Michael Kowalchuk is the Spiritual Adviser, UCWLC, Edmonton Eparchy

Людмила Старицька-Черняхівська

Людмила Старицька-Черняхівська перебрала майже всі таланти свого батька Михайла Старицького — історичного белетриста, драматурга,

перекладача, поета, мемуариста, громадського діяча. Її перу належать драми *Апій Клавдій*, *Гетьман Дорошенко*, *Іван Мазепа*, *Милость Божа*, повість *Діамантовий перстень* (про польське повстання 1830-1831 рр. проти російського самодержавства). Вона допомагала батькові у створенні романів: *Перед бурей*, *Останні орли*, *Розбійник Кармелюк*. Уже з цих назв стає очевидним, що історична тематика домінувала у творчості київської письменниці та громадської діячки на терені української культури.

Нині зростає читацька цікавість до творчої спадщини Людмили Старицької-Черняхівської. З'явилися розвідки літературознавців про письменницю, видавництво «Веселка» познайомить читачів з іще не друкованою повістю *Діамантовий перстень*, видавництво «Дніпро» готує книгу Людмили Старицької-Черняхівської, куди увійдуть її літературні твори, спогади про Мико-

лу Лисенка, Лесю Українку, Володимира Самійленка, видатних діячів українського театру.

Нелегка доля випала письменниці. У січні 1930-го її з чоловіком Олександром Черняхівським заарештували. За кілька місяців відбувається сумнозвісний сфальсифікований процес «Спілки визволення України», і обох засуджують на п'ять років ув'язнення і три роки позбавлення прав. Згодом термін покарання було замінено.

У 1938 р. було заарештовано дочку письменниці — Вероніку Черняхівську — перекладачку і поетесу. В тюрмі вона й загинула, а через три роки овдовіла Людмила Михайлівна знову потрапляє у застінки. Її звинувачують в «антирадянській діяльності» і в так званому «телятнику» везуть до Казахстану. Дорогою Людмила Старицька-Черняхівська помирає. Дата її смерті та місце поховання невідомі.

Поетична спадщина Старицької-Черняхівської — це здебільшого переклади з Гейне, Лермонтова, Рилєва, Надсона, революційних пісень «Варшав'янка» і «Жалібний марш революціонерів», лібретто західноєвропейських опер, значно менше оригінальних поезій. Як і в інших літературних жанрах, історичне

підґрунтя, історичні дороговкази наявні у поезіях Людмили Старицької-Черняхівської. Скажімо, вірш «Без свічок, без кадил і без співів сумних» навіяний забороною святкування в Росії 100-річчя з дня народження Тараса Шевченка; монолог старого запорожця Андрія Нещадими з драматичного етюдю *Останній сніп* — це реакція на руйнацію Запорозької Січі 1775 р.

Без свічок, без кадил і без співів сумних
Лиш в тяжкій, нерозважній журбі
Возгласимо самі ми в серцях мовчазних
Вічну пам'ять, кобзарю, тобі!

Вічну пам'ять любови безмірній твоїй,
Вічну пам'ять пекучим сльозам,
Вічну пам'ять душі бездоганній, святій,
Вічну пам'ять безсмертним словам.

І Заступниця всіх, всіх скорблящих, сумних,
Всіх знеможених гнітом важким
Хай окриє тебе у оселях ясных
Омофором пречистим своїм!

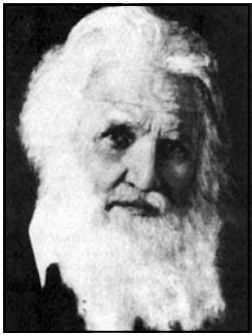
В храми ясні, святі нам не вільно вийти.
Нам не вільно в палких молитвах
Скарги-жалі сплести й хоч на хвилю знайти
Відпочинок у ревних сльозах.

Ми з глибоким жалем в катакомби підем
І знайдем там братерські хрести.
Молитви в катакомбах палають вогнем
І руйнують поганські світи!

1914 рік

Київська Старовина, Київ, 2. 1992

Портрет Л. Старицької у зеленій сукні. 1906-07. Худ. Федір Кричевський

Андрей Шептицький

Духовний пастир

Дмитро Степовик

Ім'ям Андрія Шептицького відкривається нова сторінка історії УГКЦ й історії Галицьких митрополитів— героїчна сторінка ХХ століття. Давній магнатський рід Шептицьких, відомий ще з XV

століття, дав УГКЦ п'ять владик: Варлама — єпископа Львівського (1700-1715 рр.), Атанасія — єпископа Перемиського (1762-1779 рр.), Атанасія — митрополита Київського (1729-1746 рр.), Лева — митрополита Київського (1778-1779 рр.) і вже у ХХ ст. Андрія — митрополита Галицького. Причому ця остання постать не тільки підноситься над усім стародавнім родом, а й над усіма іншими греко-католицькими митрополитами Київськими і Галицькими. Народився Роман-Олександр Шептицький (таким було світське ім'я митрополита) 29 липня 1865 року в селі Прилбичі біля Яворова на Львівщині в родині Івана й Софії (з роду Фредро). Помер у Львові 1 листопада 1944 року. На митрополичому престолі майже 45 років: іменованим митрополитом згідно з розпорядженням папи Римського Лева XIII 17 грудня 1900 року. Проти своїх попередників Андрій Шептицький пробув найдовше. Й зроблене ним для відродження УГКЦ теж не знає собі рівних. У короткій

довідці годі навіть усе перелічити, що зробив слуга Божий Андрій (тільки так і називали його ближчі). І ми не будемо робити цих підрахунків, бо про Шептицького написано багато наукових книжок, які доступні тепер, після легалізації УГКЦ в 1990 році, кожному, хто цікавиться історією Церкви. Важливо підкреслити тільки один момент: Андрій Шептицький “безпосередньо кинув виклик безбожному комунізмові, який виношував сатанинський задум покінчити з християнством взагалі і першою своєю жертвою обрав Українську Церкву — спочатку Православну (на Сході), а відтак і Греко-Католицьку. У цій борні Андрій Шептицький упав на полі духовної битви як воїн Христа; тому, врешті-решт, перемога є за ним, за Церквою.

Андрій Шептицький упродовж свого життя дотримувався переконань, викладених ним у пастирському посланні до духовенства 1899 р.: “Я Українець з діда-прадіда. А Церкву нашу та й святий наш обряд полюбив я цілим серцем, присвятивши для

Божої справи ціле своє життя. Отже знаю, що під цим оглядом не міг би я бути чужим для людей, що віддані серцем і душею тій самій справі”.

Оглядаючи нині його багатогранну діяльність, можна назвати Андрія Шептицького Мойсеєм. Він справді був Богом обраний пророк народу.

Митрополит Андрій правив панахиду по Шевченкові

Микола Очерет

Був один такий рік, коли жоден студент у Києві не був арештований, жодного не били нагаями під час відзначення шевченківських роковин. Це — 1912 р. Студенти столиці, як завжди, готувалися до демонстрації, але раптом днів за три до свят усіх було повідомлено, що в новому костелі Св. Миколая на Великій Васильківській вулиці митрополит Андрій, який приїхав зі Львова до Києва, буде правити панахиду по Шевченкові. Зараз же студентський церковний хор та хор студентів Духовної академії погодилися проспівати панахиду, а всім іншим студентським хорам, як і всьому студентству, наказано було прийти до костелу. Вже о 9-й годині ранку костел почав заповнюватися, а за півгодини там ніде було й повернутись. О 10-й годині митрополит Андрій сам, без жодного священика, вийшов на середину косте-

Із повчання Володимира Мономаха дітям

...**П**ерш за все не забувайте убогих, а яко можете, по силі годуєте їх і подавайте сиротам. І вдову захистіть, не дайте сильним губити людину. Хто б то не був, правий чи винний перед вами: не вбивайте і не веліть убивати його; якщо і завинив хто в смерті, не губіть християнської душі.

Якщо ж вам доведеться цілувати хрест перед братами своїми або перед будь-ким, то перше спитайте

свого серця, на чому ви зможете стояти твердо, і тільки тоді цілуйте, а поклявшись, не переступайте клятви, бо загубите душу свою.

Ніколи не майте гордощів у своєму серці і в розумі, а скажіть: сьогодні живий, а завтра помру; смертні ми.

Старих шануйте, як батька, а молодих, яко братів.

*Український народний календар.
Київ, 2004 р.*

лу й почав служити панахиду. Вперше в Києві пролунала молитва за спасіння душі найкращого сина нашої Батьківщини. Лилися журні мелодії ірмосів та стихир, а на вулиці перед костелом уже почали шикуватися козаки та поліцаї. Коли ж хор почав співати “Зі святими упокой”, усі присутні приєднались, і могутній спів, що доносився з костелу, зупиняв перехожих, які мимоволі звертали до костелу і залишалися біля нього.

Скінчилася молитва, і хор заспівав останній ірмос, а Владика пройшов до вівтаря і по завершенні співу звернувся до присутніх зі словом. Перший раз із вівтаря Божого храму студенти почули рідну мову, якою говорив великий український церковний достойник. Владика згадав про той розпач, що охоплював Шевченка, коли він бачив, яку кривду чинять над його народом. Він згадав про ті гарячі молитви, що їх Шевченко посилав до Господа, просячи його виправити ту кривду. Але, як людина, Кобзар не міг знати шляхів, якими Господь веде нашу

Батьківщину, а не бачачи покращення долі свого народу, Шевченко в розпучі починає оскаржувати Бога. Вороги наші використали саме цей момент й оголосили Шевченка безбожником. Вони не згадали про святий вогонь любові до Батьківщини, яким горіло серце Кобзаря, про заклик поета любити Батьківщину “во врем’я люте” і його вимогу “в останню грізную мину-ту за неї Господа моліть”. “Цей заповіт нашого генія ми зберігаємо в нашому серці, і саме тому, мої любі діти, — говорив Владика, — ми повинні віддати всі свої сили на користь Батьківщини. Саме через це ми не можемо дозволити, щоб хоч один із вас загинув, не встигнувши зробити щось корисного для України. Отже, коли можна було ще виправдати ваш протест проти заборони молитися за нашого Кобзаря, то після спільної нашої молитви такий протест втрачає смисл. Тож помолімося Богові, мої любі діти, щоб він пам’ять про нашого Кобзаря зберіг навіки”.

З цими словами Владика обернувся до вівтаря і проголосив молитву за упокій душі раба Божого Тараса, просячи Господа сотворити йому вічну пам’ять. З останніми словами митрополит Андрей став навколішки і разом з усіма присутніми заспівав “Вічну пам’ять”. До них приєднались люди, які стояли навколо костелу. І тут сталося те, чого ніхто не чекав: козаки, наче за командою, всі скинули шапки і почали хреститись, а поліцаї відійшли на іншу вулицю...

До Києва митрополит Андрей приїхав у часи найчорнішої реакції, що настали в Росії після революції 1905 р. Все замовкло зі страху перед репресіями, а про Україну всякий боявся і слово сказати, бо скрізь це офіційно заборонялося. Та раптом із Божого Престолу пролунало слово “Україна”, а до того ж і промова, виголошена українською мовою. На митрополита Андрея дивились, як на “апостола правди і науки”, за яким так тужив Шевченко.

Історичний календар, Київ, 1997 р.

Благословенні Реколекції

Маріяна Гузар

Два рази в році збирається Богом натхненна група реколектанток в монастирі преп. Сестер Служебниць в Анкастер на Тихі Реколекції.

Минулого квітня на українськомовні реколекції прибуло 38 осіб. У світі Божої Любови, Божого Слова, у світі церковних відправ, молитов, розважань тут відчули ми дбайливість о. провідника Мітрата Дра. Івана Дацька і преп. Сестер Служебниць про добро наших душ. Панували тиша, спокій. Радувала краса чудової природи, де шуміли височезні дерева і пахли весняні квіти.

Ми немов залишили поза брамою монастиря свої валізи, повні стресу, поспіху, надмірних обов’язків, відповідальностей, турбот. Серце відпочивало, думки легшали, ставало так мило і спокійно на душі. Ми відчули, що

це особливо цінний час для нас. Час очікування небесного Світла розуміння сенсу нашого життя, причини всього, що діється.

Ми звільнилися від минулого і від страху перед майбутнім — серця наші відпочивали, думки легшали, ставало мило, спокійно на душі.

І глибоко западали зерна Христової Правди, які у чудовій монастирській каплиці з запалом виголошував о. Дацько. У свої науки-проповіді о. Провідник вкладав цитати-слова Божої Мудрости Патріярхів — Кардинала Йосифа Сліпого і Мирослава Любачівського — у яких він мав шану бути канцлером. І потихеньку каялася наша душа. Ми могли критично і правдиво бачити свою нестійкість, маловірність, охлялість. Ми усвідомлювали свою в’ялість у час, коли підступний, приманливий світ воює силою

і брехнею.

Народилося нове бачення, нова сила. Бажання, потреба знати, що ми не самі. Що куди б не кинула нас доля, чи будемо йти до Емаусу, чи куди б не провадив нас Господь — Ісус Христос — Він Сам — Наш Спаситель буде йти з нами. Буде нас навчати, засяде з нами до столу, і ми пізнаємо Його у Ламанні Хліба. Коли Христос з нами — наші серця ніколи не перестануть палати.

Маріяна Гузар є член відділу свв. Петра і Павла, Торонто

- Один добрий приклад кращий за сотню гарних слів.
- Всякий птах співає на свій лад.

Народна мудрість

Opening address excerpts

Recognizing and utilizing our God-given talents

By Rev. John Barszczyk

When we do a little extra through volunteer work, we use our God-given gifts for the common good of mankind. We all, as Christians, have a vocation to be sancti-

fied and to sanctify, to bring about the Kingdom of God. Let us use our talents: They were given to us freely; let us also give them to those that need them—the young, the poor, the sick and the old.

Stop for a moment to reflect on the prayer of the Holy Monk, Starets Velichkovskij: “When I see my brothers, I do not see brothers, but angels. When I see a poor man entering my cell, I bow my head before him, recalling in my heart the words of Scripture: ‘You have seen your brother, you have seen your Lord.’”

*We reject an idea,
not an individual*

We Christians, are called to imitate Our Lord and to see the Lord in all our brothers and sisters. Today, let us show respect and kindness toward our opponents, showing that we reject an idea, not an individual.

Let us be individuals who have a longing for the supernatural, the true sign of an apostle—a missionary. Religion is a way of life, both of light and strength which illuminate and animate all human activity. Nothing is beyond its grasp and at the same time, it has the power to broaden everything in life.

Everybody is called—everybody has a vocation—everybody has gifts

to share. Each of us is being called by God in our own way. *Vocare*—to call comes from the Latin. Our Role is to hear and respond to that call and to become active in the lives of people.

In the UCWLC, our gifts can be shared with passion to the benefit of our whole community. Do not be afraid to recognize and share your gifts.

Geese ~ Гуси

In the fall, when you see Geese heading south for the winter flying along in V formation, you might be interested in knowing what science has discovered about why they fly that way. It has been learned that as each bird flaps its wings, it creates uplift for the bird immediately following. By flying in V formation, the whole flock has at least 71% greater flying range than if each bird flew on its own.

Quite similar to people who are part of a team or an organization like UCWLC, and share a common direction, to get where they are going quicker and easier, because they are travelling on the trust of one another, they lift each other up along the way.

Whenever a Goose falls out of formation, it suddenly feels the drag and resistance of trying to go it alone and quickly gets back into formation to take advantage of the power of the flock. If it gets tired, he rotates back in the wings, and another Goose takes over. Geese honk from behind to encourage those up front to keep up their speed. Words of support and inspiration help energize those on the front line, helping them to keep pace in spite of the day-to-day pressures and fatigue. It is important that our honking is encouraging. Otherwise, it's just—well—honking!

Finally, when a Goose gets sick or wounded and falls out, two Geese fall out of the formation and follow the injured one down, to help and protect him. They stay with him until he is either able to fly or until he is dead. Then, they launch out with another formation to catch up with their group.

When one of us is down, it's up to others to stand by us in our time of trouble. If we have the sense of a Goose, we will stand by each other when things get rough. We will stay in formation with those headed where we want to go.

So, the next time you see a formation of Geese, remember their message and apply it to the next 60 years of organizational life for the Ukrainian Catholic Women's League of Canada.

Rev. Ivan Barszczyk is the UCWLC Spiritual Advisor, Toronto Eparchy

Congress delegates speak up

✧ Підсумки делегатів Конгресу

British Columbia

■ (My hope is) for the National Executive to understand and take into account, in their two-year plans, the fact that nearly one-third of the body (by show of hands at Ms. Bashuk Hepburn's presentation) do not understand Ukrainian. And (to study and report on) how, and with what programs, we can entice women between 25-40 years to join our declining membership. A cherished, spiritual moment was Bishop David's blessing of the beautiful, blue rosaries, a Congress gift.

— Ann Kvitka Kozak, Vancouver

Saskatchewan

■ The Congress was my first and great experience. There should have been evaluation sheet at the conclusion of Congress.

Not discussed, yet should have been: need/cost of simultaneous translators to ensure everyone understands what is said. I would appreciate feedback on this.

— Fran Uhryn, Canora

■ I would like to have seen at least a two-hour bear pit session because that is where delegates learn what is happening in other Branches; can hear about problems they are faced with; and how someone else might have found a resolution.

Delegates from St. Nicholas Branch in Winnipeg

I think that we need a barnburner regarding methods to seek out new members. We should have discussed what might encourage new members to join the League; what can the League do for working women; for women that are retired; and for those who may be living in nursing homes or care homes. — Patrice Detz, Regina

■ I enjoyed the banquet the best of all. It was a pleasure to hear and meet Fr. Evanko. The gardening skit was such a good idea. Much credit to Pauline Dyrkacz and Joan Shume who did so much work.

If we are truly concerned with family and relationships, then we should never again have our Congress on a long weekend. Many of the delegates had only a basic understanding of parliamentary procedures and democracy at work in our meetings.

— Gathered at Eparchial meeting by Jayne Paluck

Манітоба

■ English is used in many homes as the first language; the interesting and enlightening speakers should have considered this. The Spiritual Room was very well presented, but viewing time too limited. All Eparchies did not adhere to the dress code outlined in a directive. The poor legislative manner, in which Jayne Paluck was ousted, was shameful. The Work Shop was unproductive as some facilitators failed to present accurately the discussed and agreed upon information while the overall review did not produce any final outline.

(Expectations) from Toronto National? More dialogue. We need to keep working at UCWLC, trying to keep it alive and hope that all will come together.

— Gathered by Theresa Zaretski, Archeparchial Constitutional & Bylaws Chair

Deadline for submissions • НАША ДОРОГА 30.XI.2005 • Річонець дописів

The next issue of NASHA DOROHA will feature original stories of Ukrainian experiences in Canada. Please see pg. 35 for details.

Наступне число НАШОЇ ДОРОГИ матиме спеціальну частину присвячену оповіданням українського життя в Канаді. Глядіть ст. 35.

Онтаріо

■ Було багато обговорено, як розвинути таланти жінок залучати до Ліги, як працювати над тим, щоб більше молодих членок вписалися в наші ряди, як, використовуючи ці таланти, пророблювати нові проекти, які були б корисні для нашої організації і давали б достойні плоди, допомагати українцям в Канаді та в Україні. Як зробити так, щоб Ліга стала згуртовуючою організацією, до якої б хотіли вписатися нові членкині, щоб це був їхній доброзичливий будинок, куди приходили б зі своїми проблемами і радостями. І цим самим розвивати нашу організацію і допомагати нашим церквам і українським людям по цілому світі.

— Оксана Могиль, Бурлінгтон

■ Interesting and very enjoyable. Through the generosity of a Winnipeg UCWLC member, I was taken on a whirlwind tour to see our unique Ukrainian Heritage places including Oseredok Museum and Bishop Velychovsky Martyr's Shrine.

— Angela Andruss, Scarborough, Toronto

■ Except for the mosquitoes, Friday's outing was much appreciated.

— Maria Steventon, Toronto

■ We would like the Congress to have formulated realistic projects to attract young women of Ukrainian ancestry who may not be fluent in Ukrainian. When a major project is planned (e.g. Mammogram Machine), there should be an input from all members to the Eparchies who, in turn, should present their views and decisions to the Plenary Session. The host Eparchy should dis-

play the Ukrainian cultural accomplishments of their area—in Winnipeg, the Leo Mol Sculpture Garden, Oseredok, Holod monument, etc. The nominating list should be given out to each delegate on election day. As of end of August, I still do not have a list of the National Executive.

— Olga M. Kowal, President, St. Demetrius, Toronto

■ I enjoyed the workshop led by Father John and Dobrodika Marian Barszczyk. They were well prepared and there was an informative summary. The Congress was well organized. The Garden of Faith was very well done. There was a great deal to see and read. The binder (available to Branches) is filled with many ideas that branches can utilize in meetings.

— Yaro Sheremeta, Thornhill

Репортаж з Конгресу

Ірена Вжесневська

Swearing-In ceremony of new Executive: Присяга нової управи

Відкриваючи пленарну сесію провела голова ЛУКЖК, Торонто Епархія, Олена Гедз. Привіти передали Преосвященний Митрополит Михаїл, крайова голова ЛУКЖК Ширлі Лісовська та крайові голови БУК і УКЮ. Пленарну доповідь до гасла Конгресу “Визнати і вживати Богом дані таланти” виголосив о. Іван Барщик, який вказав на потребу розвитку таланту в особистому житті,

організаційному та суспільному. Офіційне відкриття Конгресу відбулося в п'ятницю — 1-го липня. Молитву посвячення вервечок провів Преосвященний Владика Кир Давид Мотюк, внесено прапори Епархіяльних управ та відспівано гімн ЛУЖКК.

Програму 5-ти робочих сесій проводили голови Епархій.

У звітній частині програми залишився факт, що членство відділів

ЛУКЖК має діловий вплив на розвиток релігійних, культурних та освітніх цінностей в українській спільноті, що рівночасно збагачує духовну скарбницю.

Виховання молодого покоління стоїть завжди в центрі діяльності ЛУКЖК. Яскравим прикладом любови та жертвенности є харитативна праця. В цій ділянці поділилася досвідом суспільний працівник доб. Марія Барщик. Крайовий проект з нагоди 60-ліття ювілею ЛУКЖК подарував мамограф для лікарні в Україні. Ця допомога дуже важлива сьогодні для медичної праці в Україні. Організація ЛУКЖК багато літ несе моральну і матеріальну допомогу українському народові в Україні. Наше членство свідоме того, що настав новий етап історії на Україні, і вкладає цеглинку у розбудову нової української держави, бо це земля наших батьків та цілого ряду поколінь наших предків. Ширлі Лісовська склала подяку співробітникам та жертводавцям.

Цікаве слово виголосила почесна членкиня ЛУКЖК Ліна Слобода — “Наші християнські покликання”. Цінності, які виникають з потреб

людини, — це здатність використати серед членства ЛУКЖК на високому рівні любов, ідейність, гуманність, чесність та служіння. Це духовний клімат, на тлі якого росте, дозріває нове покоління, то здобудем зміну грядучого покоління.

Колишня крайова голова Євгенія Палюк поділилася можливостями, як зацікавити ширший круг читачів журналом НАША ДОРОГА. Подала можливості у придбанні фінансів та внесла пропозицію засобів для адміністративного журналу.

Круглі столи на тему “Визнавати і вживати дані Богом таланти” дали найкращу спромогу для обміну думок, висліду спільного мис-

Крайовий проект з нагоди 60-ліття ювілею ЛУКЖК подарував мамограф для лікарні в Україні.

лення, що стали конкретними висновками і матеріалом для резолюцій та рекомендацій у дальшій праці у діях на користь наших громад.

Номінаційна комісія, голова Катруся Корчинська, подала список пропонованої нової управи.

Одногосно вибрано нову управу, голова Олена Гедз, Торонто Епархія. Святочну доповідь виголосив Всч. о. мітрат М. Боячок “У 60-ліття ЛУКЖК”, яка подарувала ясне зрозуміння, яку велику організаційну-мирянську працю провела ЛУКЖК для добра української громади, церкви на нашій поселенні в Канаді. Вшановано членок за віддану організаційну працю почесним членством ЛУКЖК.

У неділю, в церкві св. Миколая, нова крайова управа ЛУКЖК зложила присягу, яку провів Митрополит.

Пролова на бенкеті

**Вибрані слова
о. Михайла Буячика**

Коли Боже провидіння переселило велику частину нашого українського народу в позаокеанські краї, особливо тут до Канади, наша жінка не була й досі не є меншою від чоловіка в розбудові домашнього, громадського, релігійного та національного життя.

Поза родинними обов'язками ми бачимо членкинь ЛУКЖК при праці в церкві, парафіяльних залах, народних інституціях, між дітьми, молоддю, поміж старшими, в домах і шпиталях. Ми бачимо їх на сходинах Крайової Управи: місцевих при своїх парафіях, окружних, провінційних Епархіяльних і всекандських.

Однак праця не може тільки втішатися своїм минулим, ЛУКЖК мусить будувати майбутнє. І це ми сьогодні мусимо роздумувати і обговорити, яка буде наша праця на будучих 40 років до століття ювілею ЛУКЖК!

Наша Церква й наш український народ в Канаді до тепер дуже числив на працю ЛУКЖК в минулому, а

тепер ще більші надії покладає на неї в майбутньому, бо з'явилися в нашому сучасному житті нові потреби в духовному, громадському, родинному і на світовій арені. Такі вимоги ставить вам наша свята

Українська Католицька Церква й наш український народ в цій країні Канаді.

Що за ласка, що ми належимо до тої самої Христової гвардії, та, що ми стоїмо на стороні Божих Вічних Правд, що наші основники стояли. І що за ласка, хоч в нас і навкруги нас бують страшні буревії безбожницького матеріалізму й упадку морального життя, то ми стоїмо в рядах наших попередників, беремо на себе серйозну відповідальність на-

Banquet head table guests

ших родин, нашої Церкви, нашого українського народу і нашої улюбленої Канади.

Пам'ятаймо знамениті слова покійного Папи Івана Павла Другого до жінок — котрі передусім не можуть забути наші пані українського походження: “Дайте мені, — говорив Папа, — святих, християнських жінок, а я за їх поміччю наведу цілий світ”. Як багато ті слова говорять, яке значення, який вплив, яка сила розуміння праці і вартості жінки!

A special treat

at the Congress Banquet was the performance by Simeon Matthew Rusnak, a Grade 9 student. He charmed the

audience with this clear, high voice and sensitive renditions of “Вечірня Пісня,” музика Стеценка, слова Самійленка, and “Gloria Deo,” music David Ouchterlony, words anonymous. A delightful performance in a well-thought-out program that also included the Orlan Folk Ensemble, Dr. Taras Babick director, and Winnipeg’s much loved singer Ed Evanko, now Rev. Edward Bohdan Evanko.

Selections from the *Banquet Address*

by Rev. Michael Buyachok

What greater aims could any organization have than to be a good Ukrainian Catholic, respecting its rich Byzantine culture, liturgy, spirituality, rite and traditions? What can be more cherishing than promoting and developing our Ukrainian heritage, language, culture, traditions and arts? What can be more honourable than loving one’s country, and initiating and supporting social action programs, which exemplify Christian ideals and values of justice and love, particularly those related to the sanctity of human life and the sacredness of the family? And what gives greater satisfaction than to be able to participate in service of the poor and the sick, to do works of charity and mutual aid in order to relieve human needs of every kind? That vision was in the hearts and minds of the UCWLC founders.

How could they have known that 60 years later in the year 2005, these aims are going to be threatened and there will be those who will systematically try to do away with **faith, honour, moral values, sacredness of the family and human life**. How did they know 60 years ago that this will be our greatest challenges?

As religion continues to be wiped out of the public awareness, and is relegated to merely a matter of personal choice, the Church has a whole different definition among its believers. As a society, we no longer look at Church as the measure by which all

“Secularization is affecting all cultures and all religions and our Ukrainian Catholic Church as well.”

else is evaluated. Everything our pioneers did, all their activities evolved around the church, the church was the pulse and heart, the soul of their life. Today we no longer regard the Church as the compass with which we plot our life journey. Instead, the Church is looked upon as just another service available to us, when and if we desire to use it. The sacraments, pastoral care, educational ministries, fellowship programming are all viewed as commodities to be accessed or passed by, as one sees fit. Secularization is affecting all cultures and all religions and our Ukrainian Catholic Church as well.

Eparchial Presidents & Past Presidents

The challenge for our organizations, the UCWLC, brotherhood and youth is to identify ourselves... to live up to the aims of our culture, citizenship and charity. Our challenge is to put Christ back into a society, which is trying to obliterate Him!

It is, therefore, very important that we should pay attention to the contemporary challenges and needs:

- our new aim in evangelization is... to respond to the search being made by individuals and groups, that they take into account in their

journey, that God must be present and part of their journey

- the Church is at the service of individual persons and of all humanity,

“Our challenge is to put Christ back into a society, which is trying to obliterate Him!”

and at all times as members of that Church we must promote the reign of God, and never deviate from its true teachings, and

- finally, we must remember that Christ, by His spirit, goes before us; He comes to encounter us, especially during difficulties, and, therefore, we need not be afraid in time of storm.

Rev. Michael Buyachok has been a long-serving UCWLC Spiritual Advisor in Dauphin. Recently he was assigned to the Sts. Volodymyr and Olga Cathedral, Winnipeg.

Під час Конгресу відбулися дискусійні столи під проводом Марусі Барщик, Торонто. ІДД подає головні висновки, які напевно припадуться в розвитку Ваших Відділів.

✦ A highly participatory aspect of the Congress, the Recognizing and Utilizing Our God-Given Talents workshops produced useful ideas. Here are some key ones dealing with membership.

WORKSHOPS

A little of what was learned

led and prepared by Marion Barszczyk

Why are we members of the UCWLC?

We were invited, conscripted or encouraged by family, friends or clergy to be loyal to our Ukrainian Catholic roots. We were drawn to experience women in supportive social interactions. We started in youth groups—rite of passage to adult groups to pursue faith enrichment, learn useful knowledge/skill and to serve others. Membership is seen as an obligation to support our Ukrainian Catholic Church,

What are your suggestions to attract new members?

Improve the website to create a welcoming approach to younger women. Be invitational and friendly in a personal approach—suggest project participation first to someone who may be interested but wants to explore the organization and supportiveness of

members first. Advertise, in advance, topics of interest to be addressed at meetings and keep business part of agenda limited to allow for attention to topic and some opportunity for socializing. Ensure that Nominating Committee functions year-round.

Show genuine interest in new members by keeping in touch with them after a meeting. Consider themes for meetings and socials, i.e. to encourage bringing a daughter/daughter-in-law, niece, goddaughter, etc. Be inclusive in your events and meetings—mingling older with younger generations can be very therapeutic and helpful. Be active and visible in the parish community by running opportunities such as catechism, pre-school, Ukrainian school, Bible classes, marriage preparation, etc. Be informative about the organization's aims. Do not hide the importance of these aims and be prepared to give testimony to how you manage membership and other family/career commitments because it is important. Work with clergy to identify whom to approach, new parishioners who attend Mass at different times.

Head Table

СЛОВО Нової ГОЛОВИ

Олена Гедз

New President's Message

Olena Gedz

Дорогі посестри,

Як новообрана Голова Крайової Управи ЛУКЖК щиро дякую Вам за пошану і довір'я. Ви довіряєте мені провід Організації, для якої працювали здібні і повні посвяти люди протягом багатьох років. Вони зорганізували, розбудували і закріпили її в Канаді. Їхня благородна, харитативна праця стала видимою не тільки тут, але і поза межами Канади в рідній Україні, і де тільки не була її потреба подати руку допомоги.

Dear UCWLC members,

My position as your National President fills me with feelings of honour and pride. Because of your show of faith in me, my commitment to the continued growth of our organization has become stronger. For this I sincerely thank you.

In 1965, being a young woman and mother and recognizing that strength in achievement meant belonging to an organization, I became a member of the UCWLC. Forty years of membership has educated and nurtured me through many stages, trials and tribulations of my life. In our organization, I found first and foremost, spirituality and a willing hand to help or console when there was a need. I found members who took time from personal lives to help, not only in parishes, but in current events of our communities, cities and our country. Their dedication in providing help to the needy reached far across our borders into our ancestral homeland, Ukraine.

Our organization has progressed through many stages of existence. I believe these stages have strengthened

us and brought us to where we are today. We have taken our place among the important women's organizations of Canada and the world. We are no longer seen as a parish sisterhood; we are known worldwide.

Now, we must prepare ourselves for yet another stage. Times have changed, circumstances have changed, our technology and means of communicating has changed. Our membership is aging, but women of the younger generation are hesitant about joining our ranks. We ask ourselves "Why?" "What is the reason?" These questions are difficult to answer, but we must face the reality and try to find the solution. The future existence of our organization depends on it.

During my term of office, I would like to make this issue a priority. Our aims and challenges, whether we live in the East or the West, are identical. Communication with you is important to me. Please contact me with concerns or suggestions.

No matter what ails us, we should not only dwell on the problems. We need to explore how we might become involved with a sense of hope and expectation for improvement and growth in the future to find the solutions.

In the words attributed to St. Francis of Assisi we might "start by doing what is necessary, then what is possible, and suddenly we will be doing the impossible."

Ще раз щиро дякую усім за довір'я. Передаю сестринний привіт Відділам і звертаюсь із проханням на щирю співпрацю. Тільки у співпраці ми побачимо наші позитивні результати в розбудові нашої Організації.

В пошані до минулого, з молитвою на устах, з чистим серцем і душею, під Покровом Пресвятої Богородиці, будуймо нашу майбутність. Щастя нам Боже!

Dear Delegates and Guests of the 21st Congress of the Ukrainian Catholic Women's League of Canada,

First and foremost I have to say that it is an honour to be given this opportunity to express my feelings of pride and happiness to my Mother Olena Gedz as she embarks upon her term as National President of the UCWLC.

Had it not been for a once-in-a-lifetime family trip to Europe, I would be there in person to deliver these heartfelt words of encouragement.

As a daughter who has always looked up to her Mother's experience and confidence, you women can also benefit from her many extraordinary qualities.

She will care, protect and do her best to understand and respect your needs and wants as she always did mine. Her nurturing spirit and reassuring hand will guide you every step of the way. Her loyalty to your organization runs deep in her soul, and her love and devotion for her church and faith runs even deeper.

To write all the words that actually express how special this woman is would take too long, and I'm sure you have many more speeches to listen to, so I end my letter of encouragement with just one word: "Love."

A daughter's love for her Mother.

A Mother's love for her family and my Mother's love and commitment for an extraordinary organization of women who also have become her family in Christ.

May God bless you all in your work, and to my Mother: congratulations and may you always be under the protection of the Blessed Virgin Mary, our heavenly Mother.

Mnohaya Lita.

Love Joanne, James and your loving Grandson Daniel

Біографія голови

ОЛЕНА (РУДИЙ) ГЕДЗ НАРОДЖЕНА В СИДНІЙ, НОВІЙ ШОТЛАНДІ. БІЛЬШУ ЧАСТИНУ СВОГО ЖИТТЯ ПРОЖИЛА В ТОРОНТІ.

Виростала в домі, виповненим любов'ю до української мови, рідних традицій, де виховувалась любов до української католицької Церкви, церковної музики і співу. Батько Олени посвятив своє життя для організування церковних хорів, як рівно ж дяківського співу, і передав цю любов до музики своїй доні. Вже від днів молодості Олена укладає свій план, починаючи в українській школі і в церковному хорі.

В 1957 році одружилась. Мала сина і дочку і в той сам час працювала в Онтарійському уряді. Прийшов час заслуженого відпочинку, вона радіє і посвячує свій час для трьох онуків.

Будучи членкою ЛУКЖК від 1965 р., через роки займала різні позиції у Відділах. Була обрана Головою Епархіяльної Управи; від 1995 до 1998 рр. займала пост Заступниці Голови Крайової Управи.

В її виступі було сказано:

“Як Голова Крайової Управи маю ціль нав'язати тісніші зв'язки з Епархіями, щоб знайти спосіб збільшити членство нашої Організації. Працюючи разом, ми маємо великі можливості. Ділімо між собою Богом нам дані таланти. Своєю широкою працею несемо поміч Христовій Церкві і нашому ближньому, що потребує нашої допомоги”.

President's Biography

OLENA RUDY GEDZ WAS BORN IN SYDNEY, NS, BUT HAS RESIDED MOST OF HER LIFE IN TORONTO.

Growing up in a home filled with love for our Ukrainian heritage and the spirituality of church music (her father was a cantor and choir director) Olena developed a deep sense of church and community commitment by attending Ukrainian school, belonging to the UCY and the church choir.

She married Michael Gedz in 1957, raised two children and held a full-time senior position with the provincial government. A much-deserved retirement is spent being a proud baba to three grandchildren.

Being a UCWLC member since 1965, Olena has held executive positions on the Branch and Eparchial levels, and from 1995-1998 she held the position of Vice President on the National Executive.

Her aim, as National President, is to increase the UCWLC membership and to have a closer contact with the Eparchies. She believes that, as active members of the UCWLC we are presented with numerous opportunities and means of learning. You learn by doing. You learn as you work with others. Why not share our God-given talents.

Smile ✧ Усміхнися

Q. What excuse did Adam give to his children as to why he no longer lived in Eden?

A. Your mother ate us out of house and home.

Q. Which servant of God was the most flagrant lawbreaker in the Bible?

A. Moses. He broke all 10 commandments at once.

XXI-ий Крайовий Конгрес Ліги Українських Католицьких Жінок Канади надає звання

почесної довічної членки ЛУКЖК Ширлі Лісовській

За видатний внесок у розвиток організації

21st National Congress of the Ukrainian Catholic Women's League of Canada awards the title of

Honorary Life Member of UCWLC to Shirley Lisowski

In grateful of her outstanding contribution in the development of the organization

In 1986, Shirley Lisowski joined the UCWLC at St. Nicholas Parish in Winnipeg, becoming the President in 1988. One of the original

creators of the St. Nicholas UCWLC Scholarship and Bursary, she held beginning Ukrainian classes at St. Nicholas Parish for interested UCLWC members and others. She moved quickly through the organizational ranks becoming the Archeparchial President in 1997 and again re-elected in 1999 and attended Sobor in Lviv. As Archeparchial President she sat on the Board of the Catholic Foundation and organized and participated in Regional Conventions outside Winnipeg.

She was installed as President of the National Executive at the 20th Congress in Regina.

As National President, Shirley conducted 32 monthly executive meetings; three annual plenary meetings, and Congress plenaries. She participated in eight Archeparchial/ Eparchial Conventions.

She communicated on goals and progress of the UCWLC through a regular column in *NASHA DOROHA*.

After an extended service as the President, she continues to work on the Special Mammography project of the UCWLC and to serve on the Archives Committee.

Top UCWLC Award Найвища нагорода ЛУКЖК

Довголітня праця в ЛУКЖК нагороджується
довічним членством, а винагороджених близько 100!

The award is presented for lifetime contributions to the UCWLC.
At present there are about 100 recipients of the award.

◆ Mazy Pozenchuk

EDMONTON EPARCHY

Over the past 47 years the recipient has provided continuous and dedicated service to all levels of UCWLC. It started in 1944 when she became a member of Edmonton's St. Josaphat's youth groups. In 1958, a group of young mothers saw a need to organize a second UCWLC Goodwill Club Branch. Their main objectives were to establish a kindergarten for the parish children, work with young adults and promote Ukrainian culture among their members. She was an original member serving, among others, as President. She chaired various committees working on information pamphlets on the Icon paintings in St. Josaphat's Cathedral, preparing for the Papal visit, and embroidering three sets of altar cloths.

Eparchial work included four terms as Treasurer, one as Vice President. To raise funds for the UCWLC museum, Mary organized the embroidery and sale of centrepieces. Representing the Eparchy, she coordinated a collection for the *Na Zdorovia* project in 1992, which provided medical supplies to Ukraine. For many years she was Treasurer for the Ukrainian Catholic Council.

As Chair of the Cultural Committee, she coordinated the Pilgrimage to the National Shrine in Ottawa to mark the 50th Anniversary of the League. Several times she chaired National UCWLC Congresses. She was a member of the Board of the Ukrainian Canadian Congress – Alberta Provin-

20 *Наша Дорога* осінь/2005

cial Council and executive of St. Michael's Church Auxiliary since 1985.

Among her awards and distinctions she lists

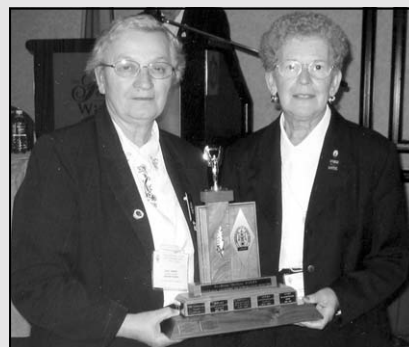
- the Apostolic Blessings from His Holiness Pope John Paul in 1993
- Certificate of Recognition on occasion of *The Year of the Ukrainian Woman* sponsored by the Ukrainian Women's Committee in 1975
- *Hetman Award*, 2002, presented by the UCC Alberta Provincial Council for her years of service in the Ukrainian community

She has three daughters and three grandchildren.

Submitted by Rosemarie Nahnybida

Congratulations!

For the third Congress in a row the Saskatoon Eparchy came home with the Membership Trophy. This year they attracted 118 new members, a 30% increase from 2001 when 91 joined. The trophy will be exhibited at the upcoming Convention in Yorkton from October 14-16, 2005.

Saskatoon Eparchy President
Alice Derow receiving Membership
Trophy from Ollie Evanyshyn for the
most new members.

Elizabeth Zahayko, Eparchy of Saskatoon

FOUR Honourary Lifetime
Membership Recipients

НОВІ Почесні
Довічні Члени ЛУКЖК

◆ Gloria Leniuk

EPARCHY OF SASKATOON

Gloria Leniuk, a member of the Assumption of the Blessed Virgin Mary UCWLC and Parish at Moose Jaw, was awarded the Honourary Life

Award on July 2, 2005 at UCWLC Congress held at Winnipeg, MB.

Gloria joined the Moose Jaw Branch in 1984 and has been a very active woman at her branch serving on the Executive then served on the Eparchial level as Eparchial President from 1996-2002. Her vision while on the Eparchial was to encourage more UCWLC memberships' growth and to see the Eparchial members sit on the Executive from all corners of Saskatchewan. Due to her vision, Saskatoon Eparchy has received the "Membership Trophy" for the third time in a row. She is a lady who sets out to do something and gets it done. Gloria also serves at the National level on the Constitution Board. While the National Executive was in Saskatoon Eparchy she has been instrumental in the introduction and design of the 25-, 30-, 40- and 50-year pins, development of the *Spiritual Advisor's Handbook*, initiated the UCWLC promotional poster, the UCWLC bookmark, and initiated the "New Member Application, Transfer and Decease" forms.

Gloria is Vice-President on the Musée Ukraina Museum Board, which is a UCWLC project, is currently coordinator and editor of the *Blessed Endeavour II* book on the history of the UCWLC throughout the

Eparchy of Saskatoon, developed the "Installation of UCWLC Officers' Booklet," sat as a Board Member with Child Care International (Western Division)—a foster child adoption program, instrumental in developing a Funeral Protocol for deceased UCWLC members, and represents our UCWLC organization at the Eparchial Pastoral Council.

A woman very worthy of this prestigious award, we congratulate Gloria, on behalf of all UCWLC members.

Elizabeth Zahayko and Alice Derow

◆ *Victoria Adams*

WINNIPEG ARCHDIOCESE

Victoria Adams is a dedicated, 40-year member, whose contributions are evident at all levels of her involvement.

At the National level, she was twice

Chair of the Education Committee and Cultural. Here, she compiled the Ukrainian Catholic Church, a brief overview of its origin and ecclesiastical practices. Locally, she is a member of the Holy Family Parish and has been president of her branch for three terms where she galvanized efforts to form a youth group and to provide leadership training to enable members to take positions on the UCY Archeparchial Executive.

She was elected President of the Ukrainian Catholic Council in Manitoba and represented the Winnipeg Archeparchy at the Canadian Conference of Catholic Bishops Conference in Ottawa and at the 2002 Sobor in Ukraine. She has written for *NASHA DOROHA*.

In 1976 she was appointed by the late Metropolitan Maxim Hermaniuk to help organize the Ukrainian Catholic Resource Centre. She remained its Chair until 2003, when she took on the duties of its Director.

In the cultural sector, Victoria has presented workshops and seminars on Ukrainian history and folk art. Her particular focus has been on Ukrainian dance with its regional differences. To

enrich this knowledge, she developed a cultural exchange program sponsoring choreographers, dance instructors and folk artists from Ukraine to work with various dance schools and ensembles in Manitoba as well as with students at Ralph Brown School, where she was principal of the Ukrainian Heritage program for 13 years.

Presently she is the Winnipeg Archeparchy representative, Western Canadian Catholic Religious Educators; Board member, Catholic Foundation of Manitoba; and Chair of the newly formed Archeparchial Pastoral Council.

In 2000, she received the Woman of the Year Award, Alpha Omega; Honouree, Osvita Foundation; and nominee for YM-YWCA Woman of Distinction Award.

Submitted by Stephanie Bilyj

◆ *Ірена Вжесневська*

ТОРОНТОНСЬКА ЕПАРХІЯ

Суспільно-громадські й церковні організації існують завдяки добровільній праці членів. Зростання й успіх організацій залежить від одиниць, що мають

бачення, ідеї та працюють для їх реалізації.

Свято-Миколаївський Відділ дає признання пані Ірені Вжесневській за її організаційну, культурно-виховну, журналістську та добродійну роботу для української громади. Вона наділена багатьма талантами, великим патріотизмом і любов'ю до рідної Церкви, України та українського народу. Пані Ірена ініціатор багатьох імпрез, доповідей і журналіст. Її статті друкуються в журналах і часописах на теми українських традицій, про нашу багату спадщину, національно-релігійне виховання молодого покоління.

Протягом 48-річного членства з ЛУКЖК, через дві каденції (10 р.) вона була головою Епархіяльної Управи. За її заходами організовано багато імпрез, виставок, ювілеїв та проєктів.

З рамені ЛУКЖК займала становище в Комітеті Українців Канади, Комітеті Українок Канади, Світовому Конгресі Українців, Світовій Федерації Українських Жіночих Організацій (Фінансова Секретарка 10 р.), також активна виховниця у Пласті.

Українська громадськість признала й нагородила її велику працю та допомогу у багатьох ділянках українського життя в діаспорі, а також в Україні. Висловом подяки є наступні грамоти й ордени:

ЛУКЖК

Грамота Заслуженого Члена

Апостольська Столиця

Грамота і Хрест Бенемеренті

СФУЖО

Грамота Почесного Члена

Пласт

Орден св. Юрія в сріблі та

Орден Вічного Вогню

Сестри Службниці НДМ

Лист Признання і Подяки

Міністерство Культури Онтаріо

Нагорода за 30-літню добровільну працю.

Володимира Лучків

(Борис, син, є членом канадського парламенту, а дочка Руслана, основоположник і мотор харитативної групи Help us Help the Children. НД літо 2(13)/2004—Ред.)

Icon Presentation

NB: Use *NASHA DOROHA* as a gift or promotional material about UCWLC. Buy subscriptions to family members, friends and influential leaders in your community. Please see subscription form on pg. 24. —Ed.

Edmonton Eparchy

◆ **100 PLUS MEMBERS** marked summer recess at St. Basil's, Edmonton with the Annual Spring Banquet following Moleben. **Evelyn Eveneshen**, President offered a welcome, **Rev. Fr. Gabriel Habar**, OSBM opened with a prayer. Spiritual Director **Helen Sirman** stressed two points: do for others and during summer take time for ourselves.

The Service Award recipients were introduced by **Phyllis Kobitowich**; the awards were presented by **Lena Sloboda** and **Helen Sirman**.

Josephine Hrynchyshyn

St. Basil's UCWLC Branch, Edmonton. Service Award Recipients
 Standing: Josephine Koper; Helen Sirman, Eparchy President; Elizabeth Holinaty; Lena Sloboda, HRM; Patricia Kurylo; Sophie Sakousky; Joyce Berezanski; Anne Bilinske. Seated: Evelyn Eveneshen, President; Sister Esther Kurylo, SSMI, Spiritual Director; Eva Markowski.

◆ **LENTEN RETREAT FOR 143 MEMBERS** from nine parish branches of Edmonton was organized by the Spiritual Committee, Edmonton Eparchy. In the first part, **Bishop Lawrence Huculak**, OSBM, underscored the message of Jesus, I am here to nourish you. "We must provide nourishment for others be it material food, encouragement, helping the sick and suffering, giving of our time and talents, helping children and the youth learn about God and the Church and live a spiritual life," he said.

The second part dealt with a recent newspaper article resisting the

Hypercritical tendency to tear apart other women. Groups focused on three questions: Does criticism occur? Does UCWLC nourish members? How does receiving the Holy Eucharist help you in your daily life?

A 45-minute video about the life of **St. Gianna Beretta Molla**, canonized recently by **Pope John Paul II**, dealt with her refusal treatment for a deadly tumour to protect her unborn child. Bishop Lawrence said, "The greatest sacrifice is to give our life to others."

Phyllis Kalynchuk Chair, Spiritual Committee, Edmonton Eparchy

◆ **24 NEW MEMBERS** joined St. Stephen's UCWLC, Calgary, to celebrate its 20th anniversary with a special Membership Breakfast in April. The 82 ladies who attended were graciously served by their hosts, the Knights of Columbus.

Twenty years of commitment and dedication have resulted in a steadily growing membership which at present stands at 94. St. Stephen's is very fortunate to have many young and energetic members committed to building and supporting our parish community. A major project, completed this year, was the assistance to the purchase of a Calgary Handibus. ➤

Edmonton UCWLC Eparchy Lenten Retreat 2005.
 At front: Rev. Ivan Nykyforuk, Helen Sirman (Eparchial UCWLC President), Most Rev. Lawrence Huculak, OSBM, and Very Rev. William Hupalo.

During the program following the meal, 40-year membership pins were presented to **Helen Ewanchyna** and **Mary Charanduk**. **Lesia Sachkiw** and **Anne Stakiw** were celebrated for more than 50 years as UCWLC members.

50-plus-year members **Lesia Sachkiw** and **Anne Stakiw**.

St. Stephen's UCWLC in Calgary celebrated its 20th anniversary with a special Membership Breakfast

President **Connie Sharmer** with 40-year members **Lee Pichlyk**, **Helen Ewanchyna** and **Mary Charanduk**.

Josie Demchuk, Membership

Winnipeg Archeparchy

◆ 60 YEARS UCWLC

MEMBER Anne Kowal was honoured in Winnipeg. She joined the first women's group in the parish that was initiated by **Rev. V. Bozyk** in 1945, under the name of "Young Married Women's Club." However, after a few months, due to efforts of **Mrs. Somo-tiuk** and **Mrs. Rudachek**, the Dominion UCWLC organizers, the group became a branch of the UCWLC. It had 26 members.

Hazel Borodey

Торонтонська Епархія

◆ **ПАПСЬКІ ЗОЛОТІ МЕДАЛІ: ЧЕТВЕРО НАГОРОДЖЕНІ В ТОРОНТІ** де День ЛУКЖК, Катедра св. Йосафата, розпочався Літургією, відправленою **о. Васиєм Корницьким** і **о. Тарасом Татариним**.

Святковий обід відкрила Голова **Галина Баган**, а молитву перевів **о. Остап Чорній**, Духовний Дорадник. **Мирослава Загребельна**, організаційна референтка, виголосила доповідь про нашу працю за 60 років. Вона сказала, що ми повинні завдячувати наші досягнення перш за все високим засадам Християн-

ської віри. Далі — що прикладом для нас є колишня голова **Катерина Кравс**. Вона виконувала материнську роль для дітей і родини, а також для цілої української спільноти. Вона, як молода учителька в Саскачеванських преріях, організувала молодь і вливала в їхні душі любов до Бога і народу.

Блискучою точкою святкування було нагородження Папською Золотою Медаллю *Pro Ecclesia et Pontificae* **Олександрю Ковальську**, **Тетяну Дячинську**, **Мирославу Загребельну** і **Тамару Волощук** за довголітню, невтомну та жертвенну працю на церковній громадській ниві.

Дарія Темник

Тетяна Дячинська, Тамара Волощук, Олександра Ковальська, Мирослава Загребельна

Резолюції XXI-го Конгресу помістимо в наступному числі.

The Resolutions from the XXIst Congress will be published in the next issue of ND

Вічна пам'ять

Зі святими упокой, Христе, душі рабів Твоїх,
де немає хвороби, ні печалі, ні зітхання, але життя безконечне!

Eternal Peace

✠ **Alexandra Marion Nikiforuk**
12.XII.1912 – 9.XII.2004

was born in Edmonton where she earned a teaching degree and married. The family moved to Vancouver in 1942. They had three sons and one daughter and were active members of St. Mary's Parish. In 1949 Alexandra joined the

UCWLC and taught the art of pysanka-writing and was active in other fundraising functions.

✠ **Patricia (Semeniuk) Steblyk**
13.VIII.1939 - 5.VI.2005

graduated from the University of Alberta, B.Ed. Home Economics, and

worked with the Department of Agriculture. In 1964, she married Orest Steblyk, settled in Edmonton, and joined St. Basil's Ukrainian Catholic Parish. After raising three daughters, she coordinated the General Interest Program in Continuing Education for the public schools.

Organizational, leadership and artistic competencies ensured her participation at all three League levels. She served on organizational, cultural committees. She organized workshops in Ukrainian arts and crafts, wheat-weaving, and cooking. She was in demand as a judge at workshops and convention-baking contests. Most recently, she contributed to the UCWLC Constitution committee of the National Executive.

Josephine Hrynchyshyn

НАША ДОРОГА ✧ NASHA DOROHA – Subscription Form

Не чекайте на свято! Зробіть комусь приємність передплатою

Ось мій список. Here's my list. I understand each friend will receive a card announcing the gift subscription.
I've enclosed \$ _____ for _____ gifts at \$20 each (\$25 US for USA and overseas).

MY NAME

Name _____

Address _____

City _____ Prov. _____ Postal Code _____

Gift #1

Name _____

Address _____

City _____ Prov. _____ Postal Code _____

Gift #2

Name _____

Address _____

City _____ Prov. _____ Postal Code _____

Дарунок на Різдво

For Christmas giving

**Mail cheques payable to
Publishing, NASHA DOROHA
110 Toronto Street
Regina, SK S4R 1L7**

ОСОБИСТОСТІ PROFILES

Anne (Pillipow) Buchko

Respected for her contribution to education, culture, youth, and the Ukrainian community, she is a role model for others in whatever endeavour

she undertakes.

A professional educator, the bulk of her career was spent in the Cupar and Melville school units where she taught Ukrainian, English, and the

Arts. She piloted a variety of educational programs.

Since joining the UCWLC in 1961, she has served in most Branch positions—President, Vice-President, Secretary, Treasurer and Chair of at least six committees. In 1998 she was elected Vice President of the National Executive, responsible for Ukrainian translations. In 2000, Metropolitan Bzdel appointed her to represent Ukrainian Catholics at the Canadian Catholic Bishops' Conference.

She held leadership positions of the Saskatchewan Teachers Federation, and the Saskatchewan Teachers of Ukrainian. A founding member and a Director of the Ukrainian Catholic camp at Madge Lake, she set up workshops for liturgical singing, organized retreats and Vidpust celebrations, taught catechism. In 1993, she travelled to Ukraine with the "Gift of Hope" humanitarian mission as an education resource person. In 1994 she became an associate member of SSMI. She is a member of the Board of Directors of Musée Ukraina Museum. She is a very capable Mistress of Ceremonies.

One cannot but be inspired by a gentleness of spirit that flows naturally from within. God has gifted Anne with a multitude of talents that she shares unselfishly, whenever and wherever there is a need.

She has two children and five grandchildren. — Jayne Paluck

There has been a drastic political change in Ukraine with the recent dismissal of the government by President Yushchenko. It is interesting to note that Ukraine's former Ambassador to Canada Levko Lukianenko did not support the President in this act. Zerkalo Nedili is one of the most highly respected newspapers in Ukraine. Here are the opening paragraphs of how one of its columnist sees the situation unfolding there.

Nothing's Okay

By Serhii Rachmanin

Viktor Medvedchuk hails President Viktor Yushchenko's steps. Yevgeniy Kushnaryov expresses his concern lest participants in the Orange Revolution become completely disillusioned with the new leadership. Leonid Kuchma, without concealing his pleasure, preaches at Yushchenko and, without concealing his displeasure, complains:

"Ukraine is not like what he wanted to see." Viktor Yanukovich puts forward his "urgent" demands to the new leadership, while experts regard him as a candidate for the post of First Vice Prime Minister. His old colleagues are "sitting on suitcases," expecting to return soon to their former offices in the Government House.

Those whom Yushchenko called bandits yesterday are called "victims of political reprisals" today. The new leadership leans on them in lieu of heroes of the Orange Revolution, who either accuse Yushchenko of betraying its ideas or are accused by him of the same sin. The president calls the chaos and dissention in the country "mutual understanding and self-purification," making the situation look even more absurd.

Last December, this scenario would have seemed impossible. This September, it has happened. Too early were the people lulled by promises.

Too soon was the nascent democracy hypnotized into lethargy. Too late did many of us wake up. Too painful was it to realize that we missed a unique chance. And it lets all of us down to admit that our long-cherished dream—to wake up in a normal country one sunny day—will remain a dream for years to come.

But very soon Ukraine may turn

into what the former president wanted to see, because the ideas and ideals of Maidan (*Maidan Nezalezhnosti*, or Independence Square, in Kyiv—site of mass protests during the Orange Revolution) were betrayed before Yushchenko signed a pact with Yanukovich, and before he sacked the Tymoshenko government. The president's latest steps only formalized the betrayal. They finally proved the impotence of the new politi-

cal regime and its inability and unwillingness to fulfill its historical mission of building a new system of government based on entirely different values.

All Yushchenko had to do was abide by the law and at least try to keep his own promises. One of the promises was that politics would no longer be synonymous with "bargaining" and that politicians would never be sellers, buyers, or go-betweens.

Yushchenko broke his oath, "for the sake of Ukraine's future," as he explained. But does this country have a future if it has plunged back into the dark past and turned into a marketplace where musty, secondhand political merchandise is sold for MPs' votes and the people's dignity?

*For the full text please visit
www.mirror-weekly.com № 37 (565)
Saturday, 24-30 September 2005*

Witness to an Historic Moment

by Olya Henry -Korzachenko

On August 21 of this year I had the wonderful experience of participating in the Divine Liturgy, celebrated by Cardinal Husar and several hundred bishops and priests, that commemorated the move of Ukrainian Catholic Church headquarters from Lviv to Kyiv: an historic occasion. The new church, situated on the left bank of the Dnipro River, with a view of the golden domes of Pecherska Lavra on the opposite bank, is not yet complete. The liturgy, therefore, was celebrated outdoors in the plaza next to the skeleton of the immense modern structure that will replace Sviatoho Yura in Lviv as the headquarters of our church.

According to the press, approximately 3,000 people attended the commemoration, including representatives from the Ukrainian Orthodox Autocephalous and Kyiv Patriarchate. As the faithful sang and prayed, hundreds of demonstrators outside the low walls surrounding the plaza could be heard protesting. They had come at the request of their Russian Orthodox leaders who still have a firm grasp on many people, especially in eastern Ukraine, and who continue to hold many of the historic churches and monasteries. As they held icons and chanted prayers in Russian, these demonstrators attempted to prevent people from entering the plaza and demanded "death for Husar and all of his followers." The head of the Russian Orthodox Church, Patriarch Alexei II, warned from Moscow that

Photo by George Duravetz

the move to Kyiv would degrade his church's relations with the Vatican and would create social unrest in Ukraine. He even wrote an open letter to Pope Benedict demanding that he forbid the move.

The demonstrations and the opposition to the move to Kyiv are, of course, politically motivated. Ukrainian Catholics, who make up only 10 percent of the Ukrainian population, are situated primarily in the country's nationalistic and Ukrainian-speaking west and do not have the same strong religious and historic ties to Russia as

the eastern part of the country. Also, the Ukrainian diaspora in the West is by and large Ukrainian Catholic and exerts influence through its ongoing links with Ukraine. As the people in eastern Ukraine get more exposure to the Ukrainian Catholic Church, the less tied to Russia they are likely to be. It is no wonder that the Russian Orthodox Church fears what it perceives to be an expansion of the Ukrainian Catholic Church into Kyiv. The days of Ukraine being run from Moscow and state run religion being imposed are over.

Допомога Україні

✧ Aid to Ukraine

Подасмо приклади українських та неукраїнських організацій, які допомагають Україні. А як ваш відділ допомагає?

Our mission is to provide support through ministering and sponsorship services to needy children in Ukraine.

By Luba Kowalchuk

The Bridge of Hope became a reality when Ukrainian Catholic Eparchy of Edmonton and Sisters Servants of Mary Immaculate, Ukraine, became partners in offering a helping hand to children abandoned by their parents and forgotten by society.

The idea is not a new one. Other organizations are offering sponsorship of orphans and needy children in different parts of the world. This project offers an opportunity to sponsor a child in Ukraine. The project is operated by volunteers in Canada and by SSMI, Ukrainian Province.

There is a great need for help. Many Ukrainian children live with very poor families that are unable to take care of themselves. Single parents are finding it difficult to provide basic needs for their children. Often children are left with elderly grandparents who are surviving on a minimal pension.

You can help by sponsoring a child. Partner with the Bridge of Hope and change a child's life. The monthly support for your child provides food, basic clothing, education, medical care and a warm feeling that someone cares. As a sponsor you will receive background information on your child, a yearly updated photo,

and a tax receipt. Above all, you will have the satisfaction of knowing that you are helping to build a better life for a little person. If you wish, you may correspond your child directly and share events in your home and community. Your child will write to you through Bridge of Hope.

The monthly support for your child provides food, basic clothing, education, medical care and a warm feeling that someone cares.

The Bridge of Hope has evolved three separate programs for needy children: Sponsoring a Child, Christmas Shoeboxes, Summer Camps for poor children and orphaned children in the state operated orphanages.

The Ukrainian Catholic Eparchy of Edmonton, Canada and SSMI Ukraine, will use 95% of your funds in direct support of your child. Only 5% will be kept for administrative costs—postage, pictures and office stationery.

Please give generously. The children are waiting.

Dobrodijka Luba Kowalchuk, founder of Bridge of Hope can be reached at 1-780-424-5496 or meest@interbaum.com

Мистецтво спілкуватися Чого прагнуть люди?

- ☺ З раннього дитинства і до старості людина потребує визнання з боку своїх ближніх.
- ☺ Намагайтеся, щоб після розмови з вами люди були задоволені й переконані, що їх визнають.
- ☺ Не чекайте на виняткові події та виняткові вчинки, щоб висловити своє визнання. Намагайтеся похвалити людину за кожну дрібницю, яка вам сподобалася, за найменші успіхи в роботі.
- ☺ Якщо є за що хвалити — похваліть, а якщо немає — краще промовчати.
- ☺ У розмові намагайтеся не наголошувати, що ви комусь щось довели. Натомість дайте можливість іншому сказати, що довів він.
- ☺ Якщо ви оцінювали роботу інших, вони оцінюватимуть вашу.
- ☺ Якщо ви хочете навчитися критикувати так, щоб не образити людину, то:
  - ♥ вказуйте на помилки вічна-віч;
  - ♥ робіть це по-дружньому;
  - ♥ зазначте, що ви також робили подібні помилки;
  - ♥ почніть з похвали за роботу, яку працівник виконує добре;
  - ♥ нарешті знову похваліть працівника і висловіть переконання, що він зуміє впоратися з дорученою справою в майбутньому;
  - ♥ якщо можна, уникайте прямої критики;
  - ♥ зважте, чи критичні зауваження висловити відразу, чи пізніше.

*Український народний календар.
Київ, 2004 р.*

ГОЛОД 1932-33

Famine in Ukraine
organized by the Soviet government

From a Press Release November 3, 1985.

Holocaust-Famine memorial destroyed in Jerusalem

A monument erected to the memory of the Ukrainian and Jewish victims of the Holocaust as well as the victims of the Man-Made Famine of 1932-33 in Ukraine was destroyed in Jerusalem.

The marble 5.5 ft. high monument unveiled on May 13, 1985 and located near the Tomb of David on Mount Sinai was destroyed during the day with axes and other tools.

According to a published statement by the Society of Jewish-Ukrainian Relations in Jerusalem, the culprits,— a group who calls themselves former partisans and prisoners of concentration camps and headed by Stefan Grajek, have not been apprehended or made to answer for their crime.

The monument funded by Mr. Yuri Deba, Vancouver, pays tribute in five languages to the “1.5 million Jewish Ukrainians and three million Ukrainians annihilated by Nazi Germany between 1941 and 1945” as well as the “10 million Ukrainians annihilated by Russian Bolsheviks by means of starvation 1932-33.”

The Society for Jewish-Ukrainian Relations is demanding that those responsible for the destruction be brought to justice; that the monument be restored and compensation be made for material and moral damages; and that the government of Israel condemn this and similar acts as contrary to Jewish law and morality.

*Mr. Yuri Deba. Winnipeg Branch,
Ukrainian Canadian Committee*

В Конгресі Америки іде дискусія про визначення землі на пам'ятник Великого Голодомору 1932-33 рр. Уряд України подає пам'ятник, якщо буде виділена площа. Відкриття пам'ятника планується в 75-ту річницю Голодомору в 2008 р.

Хрест Скорботи

12 серпня 1990 року на древній полтавській землі поблизу Лубен за рішенням громади освячено місце й насипано Курган Скорботи — в пам'ять жертв голоду 1932-1933 років. Тоді ж і в Харкові, на колишньому цвинтарі, що нині іменується Молодіжним парком, було теж встановлено Пам'ятний Хрест жертвам голодомору. І таких Хрестів Скорботи багато було згодом встановлено по всій Україні, бо настала пора сказати правду. Правду не лише в ім'я правди, а щоб, не дай Боже, — не забулося і не повторилося...

*Український народний календар.
Київ, 2004 р.*

There are no faces behind the splendid headdress of the Mother and Son. A new Mother and Child of Sorrow appear.

The emaciated child is nearly dead; it will leave this world any time now. The mother is beyond grief. She is barely holding it. Soon the child will fall out of her lap. She might be too weak to notice. Soon, very soon, she too will fall—a statistic in the Communist paradise of forced collectivization and de-nationalization.

Does this mother, a mere child herself, understand any of this? Does she comprehend that she and the child must die because they have no value? But their land and harvests do; and are needed by a greater authority.

By God? No, by those who would be gods.

The victims, Mother and Child do not disappear from the icon. They are imprinted

here to condemn the despots who appoint themselves to murderous godhood: the Lenins, Trotskys, Stalins and the rest of the mother-child killers.

I condemn today's Marxist-Leninists, Communists, neo-communists, left-wing sympathizers who are *de facto* apologists for the Famine Terror in Ukraine. It starved, says Robert Conquest in his book *The Harvest of Sorrow*, **20 human lives for every letter in every word of his 411-page book.**

There is no face to the Madonna. She has withdrawn with her Son in shame for our sin of omission for not restoring the value of these lives.

Let us restore their value. Let us pray.

*Artist: Lydia Bodnar-Balahatruk
Another Kind of Icon # 18, 1996*

Text: Oksana Bashuk Hepburn, 2003

З нашої історії

Чи знали ви це ...

Храмн Кнева

Зірка Мензатюк

Там, де ви побачив Бог

Коли князь Володимир охрестив Україну-Русь, то звелів скинути в Дніпро поганських ідолів. Киянам було їх жаль і вони бігли за ними й кричали: "Видибай, Боже!". Один з ідолів таки пристав до берега. Місце те й прозвали Видубичі. Князь Всеволод, онук Володимира Великого, в 1070-1088 рр. збудував там монастир з собором архангела Михаїла.

Михайлівський собор стоїть донині. Дніпро підмив під ним берег, тому давньоруський архітектор Петро Милонег спорудив захисну стіну, що кілька століть стримувала натиск річки. В кінці XVII-XVIII ст. у монастирі поставили собор святого Юрія і трапезну церкву в стилі українського бароко. Кошти на них дав стародубський полковник Михайло Миклашевський. Гетьман Данило Апостол збудував тут чудову дзвіницю. Так виник один з найкращих архітектурних ансамблів України — Видубицький монастир. Його печери зберегли сліди жахливої трагедії. В них загинули без води й повітря ченці й навколишні жителі, що сховалися від монголо-татарської навали.

Україна (легенда)

Як тільки Бог поселив на Землі людей, то вони відразу почали просити для себе гарні та зручні місця для проживання. Чомусь не поспішали тільки українці. Вони були відразу козаками. Мандрували собі по землі, оглядали красоти світу і нікому не заважали, нікого не чіпали.

Але якось огледілися, а повсюди люди розселяються, клопочуться по своїх господарствах. Тоді й вони пішли до Бога. Тихенько стали біля порога й чекали, бо Творець був у той час чимось заклопотаний. І попросили Бога наділити їх землею. Але вона майже вся була роздана іншим. Та дуже сподобалися йому чубаті козаки.

— Хай буде так, — сказав Господь. — Віддам я вам той куточок понад Дніпром, що собі залишав для земного раю. Тож ви пам'ятайте, що то незвичайний куточок — то раїна. Земля там пахне медом, вода — солодка, а з неба в душу ллється пісня. Будуть на той куточок зазіхати нечестивці, тому його слід постійно боронити. Якщо ви будете такими ж відважними, як відважний ваш вигляд, то станете на тій землі і воїнами, і оріями, і господарями. А як ні — то будете все життя рабами нечестивців.

З того часу орють орії землю, зброєю захищають від усякої нечисті.

Богдан Хмельницький

Народна легенда

У селі Суботові люди розповідають, що там колись жили самотні дід і баба. Дітей у них не було. Одного разу чувають вони, що в них коло ганку плаче дитина. Вони вибігли швиденько і побачили немовля, загорнене в ряднину. Лежить під хмелем, що оповив ганок.

Дід і каже:

— Візьмемо собі цю дитину.

А баба собі:

— Візьмемо, це нам її Бог дав.

Пораділи дід і баба і забрали дитину в хату.

— Як же ми його назвемо? — питається дід.

А баба й каже:

— Він нам Богом даний, то й назвемо його Богданом; а що знайшли його під хмелем, то хай ще зветься і Хмелем або Хмельниченком.

Так і виріс у них Богдан Хмельницький і став бравим козаком, а згодом і гетьманом України.

Знайдено замок Байди

Сенсаційні археологічні знахідки зроблені на острові Байди, що поблизу Запоріжжя. Вони підтверджують гіпотезу про те, що саме тут майже 400 років тому стояв замок легендарного козацького лицаря Байди — князя Вишневецького.

Експедиція зробила ще одне не менш сенсаційне відкриття. Під руїнами замку Дмитра Вишневецького віднайдено сліди древнього поселення, яке добре збереглося. Заснування поселення датується другим тисячоліттям до нашої ери. Тобто, поселення існувало ще за часів троянської війни. На думку автора відкриття — заступника начальника археологічної експедиції «Січі українські» Вадима Ільїнського — йдеться про знахідки загальноєвропейського значення.

“Talent develops in quiet places, character in the full current of human life.”

Torquato Tasso, Johann Wolfgang von Goethe, 1790

“A stand can be made against invasion of an army; no stand can be made against invasion by an idea.”

Histoire d'un Crime, Victor Hugo, 1851.

Канадсько-Українська Парламентарна Програма ✧ Canada-Ukraine Parliamentary Program – an overview

On July 16, 1990 the Ukrainian Parliament adopted the Declaration of Sovereignty which declared that Parliament recognized the need to build the Ukrainian state based on the Rule of Law. On August 24, 1991 the Ukrainian Parliament adopted the Declaration of Independence, which the citizens of Ukraine endorsed in the referendum of December 1, 1991.

That same year Canadians celebrated the Centennial of Ukrainian group immigration to Canada. To mark the Centennial the Chair of Ukrainian Studies Foundation of Toronto established the Canada-Ukraine Parliamentary Program for undergraduate university students from Ukraine. CUPP gives Ukrainian students an opportunity to work and study in Canada's Parliament. On the basis of academic excellence, knowledge of the English or French and Ukrainian languages, and an interest in the parliamentary system of government, undergraduates apply for a CUPP scholarship for a two-month Internship Semester. Over 300 Ukrainian students have participated.

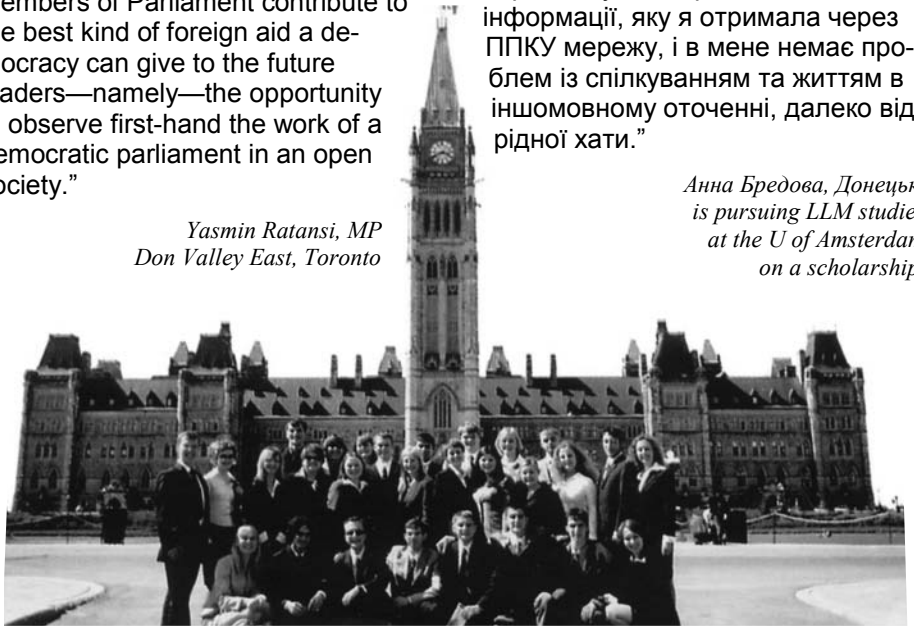
**The 32nd Convention
of the UCWLC
Winnipeg Archeparchy
October 21, 22, 23, 2005**

**Blessed Virgin Mary Parish
in Winnipeg
"Mother Teresa:
Love in Living Action"
GUEST SPEAKER
Father Brian Kolodiejchuk, M.C.**

Що кажуть про ППКУ? What is being said about CUPP?

"FOR THE PAST 15 YEARS the House of Commons welcomed a generation of young Ukrainians—and all have had a chance to personally experience life in a civil society and to see democracy in action. By taking an intern—Members of Parliament contribute to the best kind of foreign aid a democracy can give to the future leaders—namely—the opportunity to observe first-hand the work of a democratic parliament in an open society."

*Yasmin Ratansi, MP
Don Valley East, Toronto*

"Для мене це, перш за все, спілкування з моїми новими друзями та можливість повернення до свого коріння, мови та культури свого народу. ППКУ навчило мене цінити свою країну та її спадщину, не бути байдужою до її проблем та досягнень. Зараз, коли я вчуся на юридичному факультеті університету міста Амстердам, куди потрапила завдяки інформації, яку я отримала через ППКУ мережу, і в мене немає проблем із спілкуванням та життям в іншомовному оточенні, далеко від рідної хати."

*Анна Бредова, Донецьк,
is pursuing LLM studies
at the U of Amsterdam
on a scholarship.*

"ППКУ НАДАЛА МЕНІ можливість побачити, як саме демократія працює. Закони в Канаді працюють, тому що приймаються завдяки відкритим дебатам. Таким чином, громадянин стає учасником суспільного життя держави, яка в свою чергу гарантує захист його інтересів. Ця програма відкрила особисто для мене просту істину: майбутнє України залежить від того, як молодь впорається з адаптуванням демократичного досвіду закордонних країн до українського суспільства.

I have already started my and enjoy them very much! Thank you for helping me with the travel expenses. This program has made a great difference in my life and future opportunities."

*Inna Volkova, Luhansk, Ukraine,
is pursuing further studies
at Central Michigan, USA*

ОСОБЛИВО Унікальним у програмі ППКУ є можливість вільного спілкування учасників із найбільш ключовими особами в політиці Канади, що для багатьох українських студентів, особливо із провінційних вузів, є на правду вражаючим явищем і суттєво збільшує бажання і готовність боротися за зміни у політичній системі України і просто у ментальності українського народу.

Але будучи учасником цього річної програми я можу також підтвердити, що перевага в сторону студентів із східних, південних і центральних областей України, яку було надано під час відбору учасників, себе неабияк виправдала. Звичайно, стажування і набуття досвіду в канадському парламенті є необхідним однаково студентам зі всіх регіонів України, незважаючи на сту-

пінь їх русифікації чи рівня національної свідомості. У цьому відношенні багато хто міг би заговорити про часткову “дискримінацію” студентів з Галичини при відборі цього річних учасників. Але зрозуміло, що на початках програма проходила в переважній більшості для студентів зі Львова, тому все в порядку речей.

Для мене питання різниці “східних” і “західних” українців є дуже болючим. Тому протягом програми я звертав на це величезну увагу, зокрема цікаво було спостерігати на відношення студентів до української мови. Адже для 3/4 учасників українська мова не була рідною (тобто вони ніколи нею не спілкувались вдома чи в школі), а деяким з них (Харків, Донецьк, Кіровоград, Луганськ) досі практично не доводилось нею розмовляти. Ті, що поступили в Київ, вже значно краще нею володіють.

Прикро було спостерігати застарілі стереотипи деяких українців Західної України, що, спілкуючись російською з російськомовними, вони намагались викликати в них до себе повагу.

Тому врешті-решт ППКУ для багатьох стала у великій мірі культурно-просвітницькою. Студенти зрозуміли, що українська мова — мова не лише села. Серед великої кількості українських емігрантів, діаспори, яку ми зустріли в Канаді, всі розмовляли лише українською, жоден не розмовляв російською, багато її просто не знали. Внаслідок того, що в нашому колі створилось україномовне середовище (україномовний координатор + ті учасники, що постійно розмовляли українською) — українська мова почала набирати авторитет і показала, що вона може

бути не лише офіційною, а й розмовною. Приємно було бачити, як наприкінці програми деякі російськомовні студенти навіть між собою мимоволі старались розмовляти українською, хоч дехто нею володів не краще ніж іноземною — англійською. Звичайно, на жаль — не всі. Окремі особистості принципово спілкувались російською і переходили на українську лише з діаспорою. Прикро було спостерігати застарілі стереотипи деяких українців Західної України, що, спілкуючись російською з російськомовними, вони намагались викликати в них до себе повагу. Але таких на щастя значно менше. Сподіваюся, з часом вони зрозуміють свою помилку.

Тому тепер я дуже схвально ставлюся до контакту української діаспори з українцями східних областей. Такі програми, як ППКУ, суттєво допомагають українізації набираючи обертів. Хочу ще раз наголосити на величезній ролі того, що цього річним координатором був україномовний українець і були присутні бодай кілька студентів зі Львова, чи Західної України. Навіть коли їх 3-4, вони принципові в національних питаннях (що теж, на жаль, є не завжди) — це створює ідеальні умови для зміни світогляду пострадянської русифікованої молоді східних регіонів і утворює в їхньому розумі поняття слова “українець”.

Андрій Котлярчук, ППКУ, 2005 р., Львів, працює в галузі генетики і біотехнології та продовжує студії.

The new Governor General of Canada Michaëlle Jean

SAID IN HER INAUGURAL SPEECH, “The time of the two solitudes that for too long described the character of this country is past. The

narrow notion of every person for himself does not belong in today’s world, which demands that we learn to see beyond our wounds, beyond our differences for the good of all.

Quite the contrary: we must eliminate the spectre of all solitudes and promote solidarity among all the citizens who make up the Canada of today.

“As well, we must make good use of our prosperity and our influence wherever the hope that we represent offers the world an extra measure of harmony.”

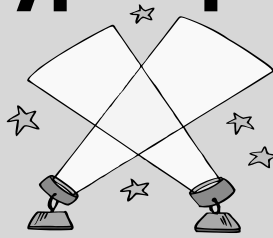
What was said about NASHA DOROHA

We are, therefore, elated that the Ukrainian Catholic Women’s League of Canada, who have an excellent quarterly magazine NASHA DOROHA have allowed us to use their centre two pages, as our bulletin to our members. Since this magazine appears in many of our Ukrainian homes, we feel it a great venue and value for our advertising dollar.

*Eugene L. Cherwick, Supreme President
Ukrainian Mutual Benefit Association of St. Nicholas*

Культура і розвага

Огляд книжок, фільмів,
радіо, телебачення, концертів,
виставок та музики
з українським змістом

A review of books, films,
radio, TV, concerts, exhibits,
music, theatre dealing with
Ukrainian themes

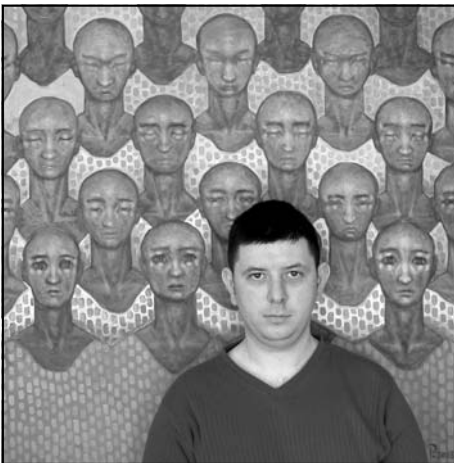
Arts and Entertainment

Meet our cover artist

Igor Polishchuk

На обкладинках праця

Ігоря Поліщука

■ Народився у Львові у 1974-му році.

Освіта

■ 1994-2000. Львівська академія мистецтв, відділ реставрації, консервації та збереження творів монументального та декоративно-прикладного мистецтва.

■ 1989-1994. Львівський коледж декоративно-прикладного мистецтва імені Івана Труша, відділ художньої обробки дерева.

■ 1985-1988. Львівська художня школа імені Олекси Новаківського.

■ З 2000-го року живе в Торонто.

Виставки ✦ Exhibits

■ **May-June 2005.** Heaven above! Joint project with The Telnyuk Sisters—a vocal duet, the Vasyl Stus Prize laureates.

Philadelphia, New York, Hartford, Chicago, Montreal, Ottawa, Hamilton, Toronto

■ **2004.** In Memory of Taras Shevchenko.
KUMF Gallery, Toronto

■ **2003.** 70 years of Famine in Ukraine in 1932-1933
KUMF Gallery, Toronto

■ **2002.** Art from a Judeo-Christian Perspective
Institute for Judeo Christian Studies, Toronto (Juried show)

■ **2001.** 24th Annual Juried Show of Fine Art
Art Gallery of Mississauga

■ **2000.** Solo exhibition
Yarovit Gallery, Lviv

■ **1999.** The vision of Sacral Art on the Eve of the 21st century
Yarovit Gallery, Lviv

■ **1998.** Restoration of Museum Treasures
Lviv Museum of History of Religion, Lviv

■ **1997.** Lviv autumn Salon: Highland Castle
Palace of Arts, Lviv

■ **1997.** Student exhibition, Lviv Museum of History of Religion

Роботи знаходяться у приватних колекціях в Україні, Канаді, США та в Інституті Святого Володимира в Торонто.

Telephone number: 905-238 5119

E-mail: polishchuk@rogers.com

Web: www.pbase.com/igor_74

Last of the Cold War Spies

The Life of Michael Straight, the Only American in Britain's Cambridge Spy Ring
By Roland Perry

Rich, handsome, charming, politically ambitious Michael Straight, who served as editor and publisher of the New Republic an influential US magazine, was a traitor. He died last year.

In Cambridge, in the 1930s, he was a dedicated communist and a covert agent of the KGB, asserts the author in this damning biography. His main recruiter was the elegant art historian Anthony Blunt. Straight was friendly with the three renowned Brits who spied for the Soviets Guy Burgess, Donald Maclean and Harold Philby. Apparently, Stalin personally followed his career because the American was such a prize.

Straight had great contacts. President Roosevelt helped him get a job at the State Department. Here he smuggled documents to the KGB. He was intimate with the Kennedys and was appointed as deputy chairman of the National Endowment for the Arts by Richard Nixon.

The damage done by traitors mentioned here is immeasurable. Nonetheless, the USSR collapsed. However, Ukraine has a long way to go and there still may be those who prefer to work for the enemy.

Oksana Bashuk Hepburn

A New UCWLC initiative Evening of readings

The UCWLC, St. Mary's in Vancouver, with considerable input from Paulette MacQuarrie of Nash Holos Radio, sponsored an evening of readings by five authors of Ukrainian descent who were participating at a conference of The Association of Writers and Writing Programs of the USA and Canada.

The conference attracted over 4,000 participants. The writers of Ukrainian descent presented a very interesting panel, entitled, "Umbilical Ukraine: Canadian and American Writers of Ukrainian Descent Confront the Mother Country in Fiction and Memoir."

The evening arranged by our

Branch drew an audience of over 60 persons from various Ukrainian backgrounds. The participating writers read excerpts from their books. These included: **JARS BALAN**, Toronto-born, Edmonton, Alberta-based writer, critic, editor, translator and poet
HALYNA HRYN, translator of Ukrainian literary works into English
ASKOLD MELNYCZUK, writer and director of Creative Writing Program at University of Massachusetts, Boston
IRENE ZABYTKO, writer and currently producing a television documentary

on the real-life Chernobyl survivors who are the basis of her book *The Sky Unwashed*, and **LISA GREKUL**, writer and professor of Canadian Literature at the University of British Columbia at the Kelowna, BC campus.

The readings were most interesting. The authors are second to fourth generation Ukrainian Canadians or Americans. Some do not speak Ukrainian but have a very strong sense of their roots, culture and traditions. All want to continue writing on Ukrain-

Sophia Trylowsky, St. Mary's UCWLC Branch President; Halyna Hryn; Irene Zabytko; Askold Melnyczuk; Lisa Grekul; Jars Balan; Paulette MacQuarrie, Nash Holos Representative; Ann Kvitka Kozak, Cultural Committee Chair.

ian-related themes and spread the message to the younger generation that being Ukrainian is great and should not be forgotten just because the language has not been learned. All their stories were contemporary and most of the audience could identify with many of the characters or events. A very lively discussion followed.

Some of the writers have travelled to Ukraine recently. This has affected them deeply and gave them a new perspective on their writing as well as on their personal lives.

The planning stages of a repeat performance are in motion, but this time, with writers of our own province, British Columbia. We have several very talented people and we want to give them a forum to be heard and to introduce them to our Ukrainian community. It is quite apparent that the Ukrainian community does not know about its own writers. People were happy and proud to realize that so many good books were written by Ukrainian authors.

Sophia Trylowsky

Marina Lewycka won the Bollinger Everyman Wodehouse Prize for *A Short History of Tractors in Ukraine*. Born in a refugee camp after World War II, Lewycka has also been shortlisted for the Orange Prize for Fiction.

Lewycka drew on her Ukrainian heritage to tell the story of feuding sisters Nadezhda and Vera who are out to save their father from his young Ukrainian wife's dream of western luxury.

Some critics consider it "... a comic masterpiece, a stunning novel of considerable humanity, created with captivating humour and compassion..." I, however, cannot find humour in sad stories. After enjoying the first few chapters, primarily because of the Ukrainian content, the book annoyed me. Why don't you read it and tell ND what you think.—Ed.

Mel Gibson has been asked to recreate the crucifixion of Jesus in the streets of Sydney, Australia if the city is selected to host World Youth Day in 2008. The Archbishop of Sydney had approached the "Passion of the Christ" director about this. Mel Gibson is said to be married to a Ukrainian woman of the post-WWII immigration. They have 7 children.

Controversial video game

"Operatsiya Halychyna," a computer game in which the goal is to kill western Ukrainians while subduing Halychyna in the process, has entered Ukraine's video game market, drawing outrage from political leaders who have called for its removal from store shelves.

"Operatsiya Halychyna's" sudden appearance on the Ukrainian marketplace signals that Russian politicians have begun a propaganda war leading up to the March 26 parliamentary elections.

Its appearance indicates that "pro-Russian forces are trying to take revenge, and the game itself is an attack by these forces on Ukraine's psychology in order to custom Ukrainians to the idea of the inevitability of Ukraine's occupation."

Excerpts, *The Ukrainian Weekly* by Zenon Zawada (Kyiv Press Bureau) July 24, 2005

It is not clear whether the Ministry of Foreign Affairs has banned the game.—Ed.

Василь Симоненко

Як били Василя Симоненка

Олександр Сидоренко

ХОЧУ РОЗКАЗАТИ ПРО ОДИН цікавий
випадок, свідком якого випадково був.

На автобусній зупинці “Папаніна” я познайомився з високим, ставним, симпатичним чоловіком — Василем. Розмовляли про футбол, про київське “Динамо”, про інше. З того дня ми постійно віталися, зустрічалися на танцмайданчику клубу Рафзаводу та Першотравневого парку.

Проживав він за 100 м від нашого будинку. Не раз ми зустрічалися з ним біля бочки з пивом, де постійно була черга, і ми довго розмовляли на різні теми. Я дізнався, що він працює в газеті “Молодь Черкащини”, багато читає, але про те, що він сам пише вірші, не розказував.

Одного спекотного дня, приблизно в середині серпня 1963 року, я зі своїм напарником по роботі (працював я водієм в автобазі раднаргоспу) Миколою Белоножком поїхав на залізничний вокзал. Там був буфет, працював він цілодобово, і постійно продавалося холодне пиво. Купили по пляшці пива, стоїмо, п’ємо. Тут підійшов Василь, привітався, похастував нас сухенькою рибкою і підійшов до віконця буфету, щоб узяти й собі пива. До нього підійшов якийсь чоловік спортивної статури в світлій сорочці і світлих штанах. Про щось голосно розмовляли. Продавець зачинила віконце. До них підійшов ще один молодий чоловік, і вони почали сперечатися. Я подумав, що це знайомі Василя, і ми не звертали на них уваги. Побачили тільки, як вибігла буфетниця і повернулася з двома міліціонерами. Вони підійшли до Василя, про щось розмовля-

ли, я почув фразу: “Пройдьомте с нами”. Я підійшов до них, запитав Василя, в чім справа. Він сказав: “Усе нормально”.

Через декілька секунд міліціонери схопили Василя за обидві руки, заламали їх на спині й повели в кімнату міліції. Пішов і я за ними, запитую хлопців у цивільному: “За що ви йому руки ламаєте?” На що один із них на мене накричав: “Хочеш 15 суток получить? Ти же п’яний!”. Він бачив, що я пив пиво. Вікно з кімнати міліції виходило на перон. Ми з напарником підійшли до вікна — воно було відчинене — і побачили Василя, який сидів у кутку кімнати, а двоє в цивільному його били в груди і по спині. Побачили, що ми заглядаємо, і міліціонер закрив вікно. Ще хвилин з 20 ми чули стукіт у кімнаті й глухе гупання. Потім почули останню фразу, яку сказав Василь Симоненко (російською мовою): “Я считаю ниже своего достоинства с вами разговаривать”.

Більше Василя я не бачив, сказали, що він помер у лікарні.

Уже після смерті Василя Симоненка доля звела по роботі на одній автобазі Олександра Григоровича з одним із тих, хто катував поета, — той сам якось сп’яну проговорився, що бив Василя... Його, як каже Олександр Григорович, на світі вже немає.

Для чого я написав цей спомин? Якщо ще живі ті виродки в міліцейській формі, то нехай покаються перед Богом, перед могилою Василя Симоненка.

“Народне слово” № 1, 2005 р.

Василь Симоненко ЛЕБЕДІ МАТЕРИНСТВА

Мріють крилами з туману лебеді рожеві,
Сиплють ночі у лимани зорі сургучеві.

Заглядає в шибу казка сивими очима,
Материнська добра ласка в неї за плечима.

Ой біжи, біжи, досадо, не вертай до хати,
Не пушу тебе колиску синову гойдати.

Припливайте до колиски, лебеді, як мрії,
Опустіться, тихі зорі, синові під вії.

Темряву тривожили криками півні,
Танцювали лебеді в хаті на стіні,

Лопотіли крилами і рожевим пір’ям,
Лоскотали марево золотим сузір’ям.

Виростеш ти, сину, вирушиш в дорогу,
Виростуть з тобою приспані тривоги.

У хмільні смеркання мавки чорноброві
Ждатимуть твоєї ніжності й любові.

Будуть тебе кликати у сади зелені
Хлопців чорночубих диво-наречені.

Можеш вибирати друзів і дружину,
Вибрати не можна тільки Батьківщину.

Можна вибрати друга і по духу брата,
Та не можна рідну матір вибирати.

Ukraine’s debut at Cannes wins short film award

Ukraine’s debut at the Cannes Film Festival won its first prize. The 10-minute film *Podorozhni* (‘Wayfarers’), shot by Ihor Strembitsky, 32, was awarded the prestigious Palme d’Or short film division last May. Winner of the top prize from among the final nine entries, its director also received the Norman McLaren Prize, recently created in honour of Canadian short film prodigy Norman McLaren. The award grants a 3,000-euro endowment.

This work is Ukraine’s first award at the international film festival. Mr. Strembitsky is a graduate of Kyiv’s Karpenko-Karyi University of Theatre, Cinema and Television.

The Ukrainian Weekly

Don't Forget Who You Are! *Не забувайте хто ви є!*

By Rosemarie Nahnybida

From my earliest years I recall my parents' devotion to their faith and culture. My father's example was evident when he knelt daily to pray and told stories of his beloved selo. Mother related, often through tears as she read letters from her relatives in Ukraine, that despite loving what she had there, she left so that her children would have better opportunities in Canada. Being the more vocal one, she would always emphatically state: "*Ne zabuvajte khto vy ye. Do not forget who you are!*"

Living in rural northern Alberta lacking in cultural support with only a once-a-month visit from a priest, my parents, through their example, made me realize what was expected. In grade ten, when I told mom that I had enrolled in French 10, she stated indignantly—"You are Ukrainian. Why don't you take Ukrainian by correspondence?" When I informed her that my principal would not allow it because there was no one on staff to assist me, she was deeply disappointed.

When I started dating, it was my mother who admonished "Be careful who you choose for a lifetime partner"—but, I always knew what her underlying meaning. When I stayed at a Ukrainian residence at university, I sensed her joy when I told her about attending a special divine liturgy, caroling, or doing something culturally Ukrainian. Since it was the 1960s and the ecumenical movement was beginning, I would also tell about visits to other churches; meeting people of other faiths and cultures. She would say, "*To dobre, ale ne zabuvaj khto ty ye.*"

I began teaching, and became involved with organizations and activities of another Catholic rite. She was proud and though all this was good, I could also sense that she was somewhat fearful—I might choose a different road than what she envisioned for me. When I met the young man, who even-

tually became my husband, a Ukrainian Catholic and a fellow teacher, when we married in our family's Ukrainian Catholic Church, she was elated. "*Tse dobre,*" she stated.

We continued to teach in Northern Alberta, always in small towns with no Ukrainian Catholic churches and little opportunity for Ukrainian culture. I now realize that she must have worried that we may choose another path. But through persistence, and some difficult situations, when our children were born, we were determined that they, too, would be exposed to our beloved Ukrainian Catholic faith and our rich Ukrainian heritage. Sometimes it meant sacrifice, hard work, a lot of travelling, and financial commitment, but we did what we could. In 1986, when our two high school daughters went on a school trip to Soviet Ukraine and were met by eleven relatives, who had travelled from Ternopil area to Kyiv, mom was overjoyed. I know, now, that she felt some hope her lifelong advice would be heeded.

We left our teaching positions, our seniority, our accumulated sick leave, and our family and friends, and moved to a small oil town closer to Edmonton... we found a small friendly rural Ukrainian Catholic Church two hours away.

Although we were doing everything possible to preserve our faith and culture, we felt it was not enough. We wanted more. We wanted to be where we could attend our beautiful Ukrainian divine liturgies not once a month, but on a regular basis. We wanted to belong to Ukrainian organizations. When our daughters were at the University of Alberta, we left our

teaching positions, our seniority, our accumulated sick leave, and our family and friends, and moved to a small oil town closer to Edmonton. Since we were teaching in a public school, we found a small friendly rural Ukrainian Catholic Church two hours away. We spent Sundays driving two hours to church and two hours back, but it was worth it. And once a week, for ten months, my husband took our young son to Ukrainian dancing lessons that same distance. Mom, recently widowed and very lonely to be left behind, did not complain. She understood why we had moved.

At the end of that year, we made another major decision; we were moving to Sherwood Park adjacent to Edmonton. My husband found a position in a small town nearby teaching Ukrainian and I, for the first time since I began teaching, began subbing in both public and separate school systems. Once it was discovered that I was Ukrainian Catholic, most of my teaching was done in Ukrainian bilingual classes. To my joy, a professional part of me, unutilized was being tapped. We immediately joined a friendly Ukrainian Catholic parish. I joined the UCWLC and my husband joined the UCBC. For once in our lives we could truly be ourselves.

In 1993, along with our young son and with some of my husband's students we embarked on a school trip to Ukraine. My mom, now elderly and frail, was ecstatic. After meeting many relatives and seeing our parents' homeland we truly felt that we had discovered our roots. Mom's words: don't forget who you are, were poignantly clear. And now that mom is no longer with us, we are the ones who are telling our children and grandchildren those same words.

Rosemarie Nahnybida teaches Ukrainian in the Edmonton Public/Separate School systems. She is a ND representative on the Eparchy Executive.

Перема торти на сараоке Pizgva

POPPY SEED TORTE

6 egg yolks
6 egg whites
1 cup fine granulated sugar
1 cup ground and dried poppy seeds
½ cup walnuts-ground
4 level tablespoons flour
½ teaspoon almond extract
pinch salt

Beat egg yolks well add sugar a tablespoon at a time and cream till fluffy. Mix in the prepared poppy seeds, walnuts, flour and salt. Add extract. Last fold in the stiffly beaten egg whites, slowly but thoroughly. Pour the batter into an angel-type pan. Bake in moderate oven, 350° 30 to 40 minutes. When done take from oven turn cake over a serving plate to cool. The cake should loosen from the sides. Ice with your favourite icing. To prepare the poppy seed. Pour boiling water over the seed and drain. Repeat twice. When well drained, grind on a fine blade in the food chopper. Then put the ground seeds in the oven to slightly dry.

Mrs. E. Hancharyk
Golden Anniversary Cook Book,
Ukrainian Women's Association, Kenora

Get ready for a sweet Christmas

BABA'S PRUNE TORTE

Filling	Cake Layers
1 lb prunes	1 cup butter
1 cup sugar	1 cup sugar
1 tsp cinnamon	2 eggs
1 tsp lemon or vanilla	¼ cup milk or cream
½ cup prune juice	4 cups flour
	2 tsp baking powder
	1 tsp almond extract
	Pinch salt

Mix and knead and divide into 5 parts. Press in 5 pans, same size, and bake at 350° for 15 minutes. For filling, cook prunes in pot, covered with water, for 15 minutes. Drain, reserve 1/2 cup of liquid. Return prunes to pot add 1/2 cup liquid and sugar and cook long enough until it looks thick to spread. Cool then add extract. To assemble, place 1 cake layer on platter, spread with filling, and repeat with spreading and stacking. Cover with plastic wrap, refrigerate at least 2 hours. Before serving dust with powdered sugar.

Kathleen Cyba
Ukrainian Cooking Then & Now,
UCWLC, St. Demetrius, Toronto

ПОМАРАНЧЕВИЙ ТОРТ

Намочити на ніч в воді шкірку з двох помаранч. На другий день відлити воду, залити свіжою і поставити варитися, змінюючи воду кілька разів, поки не стратить гіркоти. Коли шкірка вже буде м'яка, витиснути з води, дати до миски, всипати 10 унцій цукру, 10 унцій меленого мигдалю, сік з одної цитрини і одної помаранчі (але щоб не було зернят, бо буде гірке). Розтирати, поки зробиться густа маса (якщо буде рідка, то трохи підсмажити); як прохолоне, викласти на андрути, прикласти другим і притиснути чимось тяжким, щоб андрути не повигиналися.

Старокраєва кухарка

(Якщо хтось має дальші інформації про це видання, прошу дати знати. —Ред.)

Покіньки наступне
число НД вийде аж
в Новому році —
Веселих Свят Вам.
Христос Раджається!
Наша Дороба

Because the next issue of
ND will be in the
New Year, a very
Happy Christmas to all.
Nasha Doroha

Художник Ю. Мітченко. «Український Світ», Київ.

Останнє слово ... last word

Dear Friends, Дорогі читачі,

Вest wishes to our new Executive. You have a magnificent challenge ahead. Some 100,000 Ukrainian Catholic women are waiting to see the impact of your work of the next 20 months on our Church and community. As if this were not enough work in itself, our fellow-Ukrainians in Ukrajina and around the world have great expectations from our Church and, hence from us.

Also, congratulations to the organizers of our Winnipeg Congress. It was a worthy event. However, not all of the League's issues were clear to delegates. And if they are not clear to those in attendance, how can messages be clear to the membership?

ND is a vehicle for delivering messages, those dealing with Ukrainian, Catholic, women, organizational matters, as well as the Canadian content. We have a fine journal, we're told frequently, yet the readership is declining. More correctly, our League's membership is declining.

What to do? The Congress gave a clear message to the new Executive: work on increasing the membership. ND anticipated this call and last year (ND fall 2004) designed MMoR—a way to get more members or readers. We can do this!

To succeed, we need to create a group of energetic women solely dedicated to this task. Give ND as Christmas stocking stuffers; insert ND in credit union and other mail-outs; use

as housewarming gifts from real-estate agents; get ND into every public library across the country. It will take about 18 months. The new Executive will have a big feather in its bonnet, and both our community and Church—a grand step forward.

Тяжко інколи приймати зміни як в особистому, так і в організаційному житті. Вони нервують. Зміни без причин — непотрібні, а без поступу помилкові. Зміни оправдовуються позитивними досягненнями, але аж з часом. Мати довіру до необхідних змін і пірнути в незнану майбутність — це мати візію.

Змінене обличчя НД — це великою мірою заслуга Євгенії Палюк, колишньої Крайової Голови ЛУКЖК. На Конгресі у Вінніпегу почулося багато гарних оцінок щодо НД. Отже, дякуємо їй за це, а також Ширлі Лісовські, попередній Крайовій Голові. Нам в редакції було цікаво і корисно працювати з цими посвяченими жінками з візією.

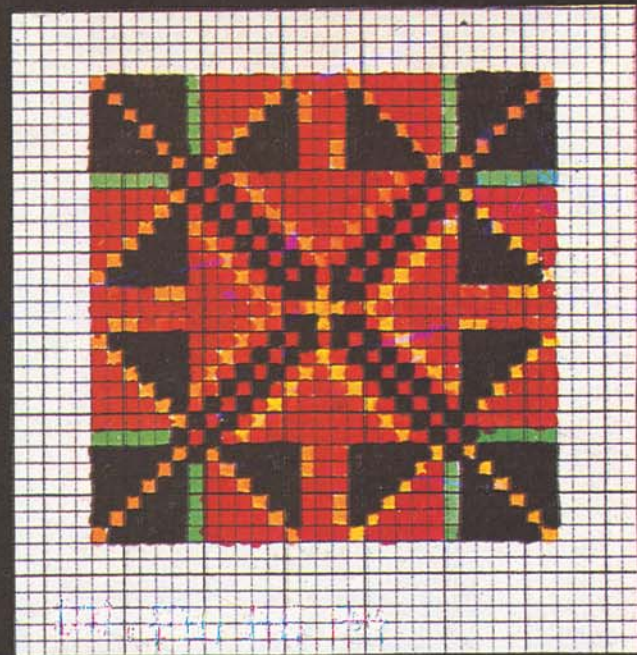
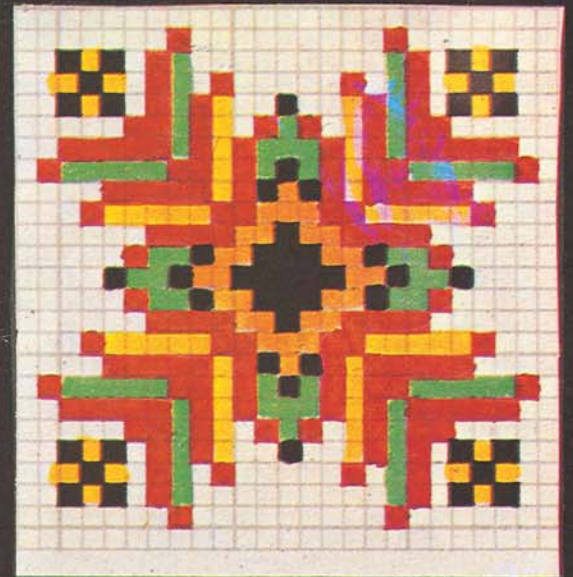
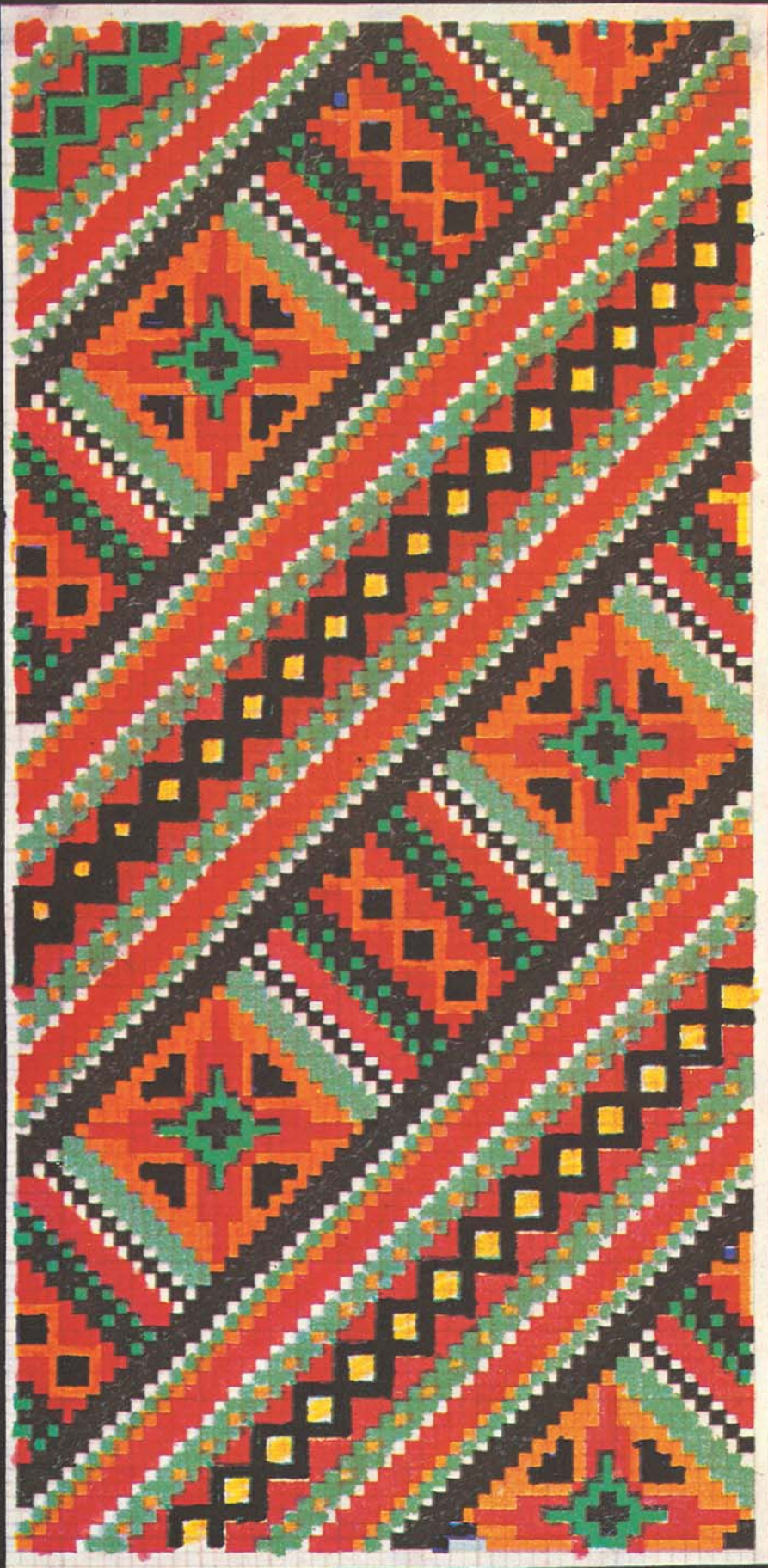
На Конгресі відчувалася потреба в інших змінах — збільшення членства, потреба для молодших відповідного українського суспільства, а нам молодших членів. Все це міститься в потребі ділитися нашими талантами з іншими, а не залишати

на потім. А це означає відкривати двері до себе, до нашої Ліги і до НД тепер, а не завтра.

Ми не одинокі, що міркуємо про зміни. Навесні, на Синоді у Вінніпезі, ієрархи УГКЦ та інші застановлялися про майбутнє нашої Церкви. Ішла мова про включення, про евангелізацію, про поширення нашої церкви далі в народ. Прочитайте про такі ж думки на попередніх сторінках. Не оминайте слів отців Ковальчука та Буячика про поширення наших зусиль на тих, хто ще не з нами — чи то в церкві, чи в нашій спільноті, в Лізі, чи серед нових читачів НД.

А що це означає для нас як окремим особам, так і членам Ліги? Моя відповідь: не задовольняймося повторенням того, що не приносить плодів там, де треба. В прекрасній драмі *Попіл Імперії* Леся Українка каже заскорозлому фарисею: *Не повторюй минуле. Вигадай нове.*

Гадаю, ви погодитесь, що потрібні великі зміни. Є за що взятися і попрацювати разом з новою Управою: нові напрямки, нові методи, нові люди для досягнення вічних принципів та вартостей. А ну спробуємо!

Ксеня Колотило, Альбом (взорів)
Київ, Мистецтво 1990 РГР

Українська красуня. Ігор Поліщук, Торонто ✧ Igor Polishchuk, Toronto. *Ukrainian Beauty*
Власність Оксани Башук Гелбурн/Collection of Oksana Bashuk Herburn